

வாழ்வின் பயன்

சிர் வளர் சிர் மெய்யப்ப ஞான தேசிகர்

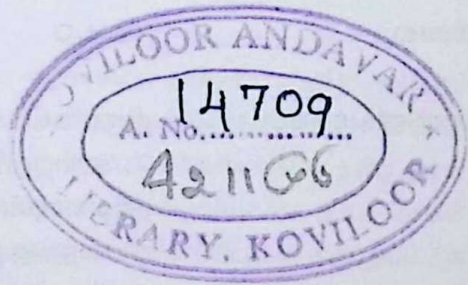

Acc. No. 14709

121143

வாழ்வின் பயன்

சீர் வளர் சீர் மெய்யப்ப ஞான தேசிகர்

வெளியீடு :

கோவிலூர் மடாலயம்

கோவிலூர் - 630 307.

சிவகங்கை மாவட்டம்

தொலைபேசி : 04565 - 236846

Acc. No. 14709

நூலின் பெயர்	:	வாழ்வின் பயன்
ஆசிரியர்	:	சீர் வளர் சீர் மெய்யப்ப ஞான தேசிகர்
உரிமை	:	ஆசிரியருக்கு
முதல் பதிப்பு	:	செப்டம்பர் 2012
வெளியீடு	:	கோவினூர் மடாலயம் கோவினூர் - 630 307.
தொலைபேசி	:	04565 - 236846
அளவு	:	டபுள் டிம்மி 1x8
பக்கம்	:	86
விலை	:	ரூ. 50
கணினியாக்கம்	:	திருமகள் அச்சகம் 7, ஜவஹர் தெரு, நியூ டவுன், காரைக்குடி - 630 001. செல் : 94434 11336
அச்சாக்கம்	:	திருமகள் அச்சகம் 7, ஜவஹர் தெரு, நியூ டவுன், காரைக்குடி - 630 001. போன் : 04565 - 232991

என்னுரை

(சீர் வளர் சீர் மெய்யப்ப ஞான தேசிகர்)

எனது கவிதைத் தொகுப்பு நூல் “வாழ்வின் பயன்” வெளியிடப்படுகின்ற இந்த நன்னாளிலே, நான் வாழ்ந்த வாழ்க்கையைப் பின்னோக்கிப் பார்க்கிறேன். ஐந்து வயதில் தந்தை இழப்பு, பத்து வயதில் அய்யா மறைவு, சிறுவயது முதலே சுதந்திரமாக வாழ்ந்ததாலோ என்னவோ தன்மான உணர்வு சற்றுத் தூக்கலாகவே இருந்தது.

அதன் காரணமாக எந்த வேலையிலும் என்னால் தொடர்ந்து நீடிக்க இயலவில்லை. ஏறக்குறைய ஐந்து ஆறு புதிய துறைகளைப் புதிய பொருள்களைக் கட்டாயத்தின் காரணமாகக் கற்று வேலை பார்த்தவன். தொடர்ந்து ஒரே வேலை/தொழிலில் இருந்திருந்தால் தொழில் வாழ்விலே இன்னும் முன்னேறி இருக்க முடியுமோ என்னவோ? ஆனால் எந்தச் சூழலிலும் நடந்தவைக்காக வருத்தப்பட்டதில்லை. வாழ்க்கையை அதன் போக்கிலே இயல்பாக வாழ்ந்தவன்.

அதனால் என்னிடமிருந்த கொஞ்சத் திறமைகளையும் வெளிக்கொணர முயற்சியும் எடுக்கவில்லை. கவிதை எழுதுவது, தமிழில் ஆர்வம் என்பது எனக்குக் குடும்பச் சொத்தாக வந்தவை. என் முயற்சி அதிகம் இருந்திருந்தால் இன்னும் உயரங்களைத் தொடடிருக்க முடியும். எனவே தலையிற் கனம் ஏறவில்லை. நெஞ்சிற் கனம் தோன்றவில்லை.

எனது தந்தை பிறந்த இடத்தில் அனைவரும் தமிழிலே சிறந்த ஆர்வமும் அறிவும் பெற்றவர்கள். நாற்பதுகளில் ‘சக்தி’ ஆசிரியராகத் திகழ்ந்தவர் என் பெரியப்பா சுப. நாராயணன் அவர்கள். மற்றுமொரு பெரியப்பா மலேசியாவில் ‘தமிழ் முரசு’ இணை ஆசிரியராக இருந்த சுப. சிதம்பரம் ஆவார். என் சிற்றப்பா சுப. இளங்கோவன் அவர்களும் ஒரு சிறந்த கவிஞர். இரண்டொரு நூல்கள் வெளியீட்டுடன் திருப்திப்பட்டுக் கொண்டார்.

நானும் சிறு வயது முதல் நோட்டுப் புத்தகங்களில் எழுதுவதுண்டு. எழுபதுகளில் சென்னையில் வசிக்கும் போது பழநி பாதயாத்திரை மற்றும் சுராஜ் அவர்கள் நடத்திய பாரதி கலைக் கழகத்தின் மாதமொரு கவியரங்கம் இவை இரண்டின் மூலம் கவிதைகள் எழுதி வாசிக்கத் தொடங்கினேன். அந்தக் காலக்கட்டத்திலேயும் எழுதியவற்றைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்றோ வெளியிட வேண்டுமென்றோ விரும்பியதில்லை. எழுதியவற்றில் அதிர்ஷ்டவசமாக அச்சேறியவை மட்டும் கிடைத்துள்ளன. மற்றவை ஏறக்குறைய இதுபோன்று ஐந்தாறு மடங்கு காணவில்லை.

நான் என்னுடைய எழுத்துக்கள் இலக்கியத்தரம் கொண்டவை என்றோ வெளியிடப்பட வேண்டும் என்றோ என்றும் எண்ணாத காரணத்தினால் பாதுகாக்கவில்லை. 1978ஆம் ஆண்டு 'ஆடுக ஊஞ்சல்' என்னும் பழநி வழிநடைப் பாடல் யாரும் எதிர்பாராத அளவிற்கு அனைத்துப் பாதயாத்திரை அன்பர்கட்கும் விருப்பமான பாடலாக ஆனது. இன்று வரை தொடர்ந்து எல்லா முருகன் பாதயாத்திரைகள், கூட்டுப் பிரார்த்தனைகளில் அது பாடப்படுகிறது. ஆனால் அதன் பின்னர் பணிநிமித்தம் தமிழ் பேசாத மாநிலங்களிலே ஏறத்தாழ நான் 20 ஆண்டுகள் கழித்ததனால் தமிழ் ஆர்வம் குறைந்தது.

கோவிலூர் குருமகா சந்நிதானம் சீர் வளர் சீர் நாச்சியப்ப சுவாமிகள் தொடர்பினாலே மீண்டும் பிறந்த மண்ணிற்கு வருகின்ற வாய்ப்புக் கிட்டியது. 2001இல் என்னுடைய 60ஆவது ஆண்டு நிறைவு விழாவிலே சுவாமிகளும் எனது மக்களும் கேட்டுக் கொண்டதற்கு இணங்கச் சிறிய கவிதைத் தொகுப்பு வெளியிடலேன். 2003இல் சீர் வளர் சீர் நாச்சியப்ப சுவாமிகளின் 80ஆவது நிறைவு விழாவையொட்டி அன்பர்கள் வற்புறுத்தலுக்கிணங்கச் சிறு நூல் வெளியிடலேன். தொடர்ந்து 2006இல் சுவாமிகளின் விருப்பத்திற்கு இணங்க அன்றைய குடியரசுத் தலைவர் அப்துல் கலாம் அவர்களின் கோவிலூர் வருகையையொட்டி மற்றுமொரு சிறு நூல் வெளியிடப்பட்டது.

பிறர் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கியே எனது கவிதைகள் எழுதப்பட்டன. நானாகவே விரும்பி எழுதியவை சுவாமிகளின் மறைவிற்குப் பின்னர் அவர்களுடைய 90ஆவது பிறந்தநாளில் வெளியிட்ட போற்றிப் பாமாலையும் இரங்கல்பாவும் தான்.

இவை யாவும் தொகுத்து வெளியிட வேண்டுமென்று பல அன்பர்கள் விரும்பியதற்கிணங்க, 'வாழ்வின் பயன்' என்னும் இந்த நூல் வெளியிடப்படுகிறது. இந்தக் கவிதை நூல் அன்பர்களுக்கு, பத்தில் இரண்டு விருப்பம் உள்ளதாக இருந்தாலும் மகிழ்ச்சியே. தெய்வத்திரு நாச்சியப்ப சுவாமிகளைப் பற்றித் தொடர்ந்து கவிதைகள் எழுத வேண்டும் என்ற எண்ணம் உள்ளது. இறை அருளும் அன்பர்கள் துணையும் இருந்தால் நிறைவேறலாம்.

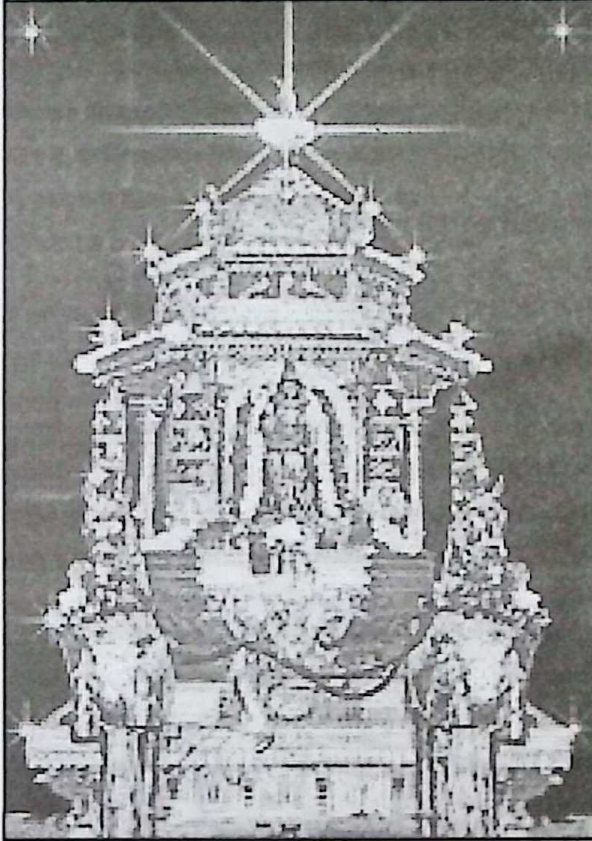
திருமடத்து அன்பர்கள் அனைவருக்கும் அன்பு நிறைந்த ஆசிகள்.

வேணும்

ஸ்ரீ சற்குருநாதன் துணை

உ
சிவமயம்

தண்டாயுதபாணி இயல்

பழநியாண்டவர் வருகைமாலை காப்பு

வாலைத் தமிழ்க்குமரி வாழ்கின்ற காரைநகர்
மேலை ஊருணியின் மெய்வீர நாயகனே
வேலைக் கரமேந்தும் வேந்தன் புகழ்பாட
ஏழை எனக்குதவி என்கவிக்குக் காப்பாவாய்.

மாயாண்டி தன்மருகா மலையாடும் வேலவனே
நாயேனும் உன்னருளை நாடிவரச் செய்தவனே
வாயார உன்புகழை வண்டமிழால் பாடிவே
தாயாகித் தன்னருளைத் தருவாய் இதுசமயம்.

1

மேதினியில் எம்பிறப்பை மேலாக்கும் வேலவனே
ஆதிமுதல் மந்திரத்தை அப்பனுக்குச் சொன்னவனே
ஆதிசக்திக் கெதிராக அடியவர்க்குப் பட்சமென
வாதிடவும் வந்தவனே வருவாய் இதுசமயம்.

2

அஞ்சு கரமுடையான் அருமையுள தம்பிநீ
நெஞ்சைப் பிளந்தொருகால் நீபார்க்க நேர்ந்தாலும்
பிஞ்சுக் கரமேந்தும் பெருவேலே தோன்றுமையா
விஞ்சுகும் வேலா வருவாய் இதுசமயம்.

3

அலைகடலில் படுத்திறங்கும் ஆயனுடை மாமருகா
நிலையின்றித் தவித்தாடும் நெஞ்சப் படகுதனை
நிலைநிறுத்தும் வேலவனே நல்லவழி காட்டீ
மலைப்பழநி விட்டிறங்கி வருவாய் இதுசமயம்.

4

தள்ளுஞ் சுழல்காற்றில் தத்தளிக்கும் என்னிலைதான்
விள்ளத் தெரியலையே வேலவனே அறியாயோ?
பிள்ளைப் பெருமானே பேரழகே வேலவனே
வள்ளித் தாயுடனே வருவாய் இதுசமயம்.

5

விடையேறும் ஈசருக்கு விருப்பமுள்ள பாலகனே
தடமாறி இடமாறித் தத்தளித்த பின்னாலே
திடமாக்கும் உன்னடியைத் தேடிவரும் பக்தருக்கு
வடிவேலைத் துணையாக்கி வருவாய் இதுசமயம்.

6

உள்ளூறும் ஆனந்தம் உதரேப் பாடிஉன்றன்
நல்லாற்று வழிநடக்கும் நல்லவரின் நாயகனே
வல்லார்க்கும் வல்லவனே வடிவே லாயுதனே
வல்லவினை தீர்க்கநீ வருவாய் இதுசமயம்.

7

அத்தா உனக்கடிமை ஆனபின்னும் எங்களுக்கும்
எத்துயரும் வரலாமோ ஏனிந்த மாற்றமையா
பக்திக் குறைவோ பகர்ந்திடுக வேலவனே
வித்தைக் குருபரனே வருவாய் இதுசமயம். 8

எய்ப்பிலொரு வைப்பெனவே இணையடியைப் பாடிவரும்
மெய்யடியார் தங்குறையை வேலவனே நீதீர்க்க
மொய்குழலாள் வள்ளியம்மை மோகத்தில் மறந்தாயோ
தைப்பூச நன்னாளில் தீர்ப்பாய் இதுசமயம். 9

அடித்தடக்கி அயனார்க்கும் அறிவுரைத்த வேலவனே
அடித்தெழுத மாட்டாத அன்னாரின் கையெழுத்தால்
துடித்தலறுந் தூயோரின் துயர்துடைக்க வேண்டாமோ?
வடிவழகே வேலவனே வருவாய் இதுசமயம். 10

வட்டித்தொழில் மரத்தை வன்குறை சாய்த்திடவே
பெட்டைக் கிளிபோலப் பேதைமனம் புலம்புவதோ
கட்டிச் சமத்தழகே கந்தையா! எங்குலத்தை
விட்டுக் கொடுக்காமல் வருவாய் இதுசமயம். 11

எங்கே சென்றாலும் எப்படித்தான் வாழ்ந்தாலும்
அங்கே உன்கோவில் அதற்குவரும் காவடிகள்
தங்க ரதம்ஓட்டுந் தர்மங்கள் தழைத்தோங்க
மங்கையரின் பங்காளா வருவாய் இதுசமயம். 12

அஞ்சுக்கும் பத்துக்கும் அடுத்தாரின் கைபார்த்துப்
பிஞ்சுமக்கள் ஐயாநீ பேதலிக்க விடலாமோ
குஞ்சங் குளுவானும் குமரா உன்னடிமை
பஞ்சைக் குரல்கேட்டு வருவாய் இதுசமயம். 13

யாராலும் அடிபட்டு அவர்அலறுங் குரல்கேட்டும்
பாராது நீஇருந்தால் பரிவும் பிறக்கலையோ
ஓராடை தான்கட்டி உன்னைப்போல் ஆண்டியென
ஊரோடு வருகின்றார் வருவாய் இதுசமயம். 14

ஐயாஓ என்றுஅலறும் அமுகுரலைக் கேட்டபின்னும்
வையாய் கருணைஎன்றால் வடிவழகே வேலவனே
உய்யாது அழிவோமே உனக்கதுவும் அழகாமோ?
வையா புரிநாடா வருவாய் இதுசமயம். 15

இத்தரையில் வாழுதற்காய் எத்தனையோ தவறுகளை
அத்தன் உன்றன் பிள்ளைகளும் அடிபுரண்டு செய்வதுண்டு
சித்தம் அழகியராய்ச் செய்திடவே வேலவனே
மெத்தக் கருணையுடன் வருவாய் இதுசமயம். 16

அள்ளிக் கையிரண்டால் அன்புடனே அணைத்துவிட்டால்
கள்ளம் கரைந்துருகிக் கனிச்சாறாய் ஆகாதோ
உள்ளம் இரங்கி என்றன் உள்ளத்துள் அமர்ந்திடவே
பிள்ளைப் பேரழகே வருவாய் இதுசமயம். 17

வாயில்லா நல்லோரை வதைக்கின்ற கூரர்கள்
ஆயிரமாய் உள்ளாரே அவர்மனந் திருந்திடவே
தாயெடுத்துத் தந்ததிரு வேலெடுத்து மயிலேறிப்
பாயுமொளி வேகமுடன் வருவாய் இதுசமயம். 18

சொல்லாலே மாலையிட்டுச் சுந்தரனை நினைந்துருகிச்
சொல்லாத நிலைஅடைந்து சுகமெல்லாம் அனுபவித்தே
உள்ளாடும் உன்னொளியை உள்மனத்திற் கண்டிடவே
வில்லாளன் மருகோனே வருவாய் இதுசமயம். 19

சின்னஞ் சிறுபிள்ளை சுவரதனிற் கிறுக்குவதை
உன்னைத் தாயெனவே உளம்மதிக்கும் காரணத்தாற்
பன்னிப் பாடிவிட்டேன் பாட்டு இதனைக் கேட்டு உவக்க
வண்ண மயிலேறி வருவாய் இதுசமயம். 20

தேன்மணக்கும் தென்பழனித் தென்றலுனைத் தழுவ
சண்முகநல் நதியுன்றன் செம்பாதம் வருட
வான்வளரும் தேவரெலாம் வந்துன்னை வணங்க
வளரிசையின் கிம்புருடர் வாத்தியங்கள் முழங்க
கோன்தண்ட பாணியுன்றன் கோலமயில் ஆட
கோடிப்பேர் காத்துள்ளார் கும்பிடவே நாடி
வாந்தங்கும் பழனிமலை வாழுகின்ற தேவா
வைகறையில் துயிலெழுவாய் வாழ்த்துகிறோம் பாவால்.

உள்ளாரும் அல்லாரும் இருகோடி ஆக
இல்லாமல் ஒன்றாகி, இல்லாமை போக
எல்லோரும் எல்லாமும் பெற்று மகிழ்ந்தாட
இனியவனே வேலவனே என்னுன்னைப் பாட
வல்லவனே உன்னருளால் வழியும்செய் வாயே
பெற்றதொரு தந்தைதாய் ஆவாய் நீயே
நல்லவனே சண்முகனே தவசுப்ர பாதம்
நாங்களுனை வேண்டுகிறோம் நற்காலை யாக!

பாக்குமரம் தேக்குமரம் பழமரங்கள் ஆடும்
பழனிமலைத் தேவனையே பக்தர்மனம் நாடும்
பூக்கும்உயிர் யாவுக்கும் பெருந்துணையும் நீயே
பூத்துபல ஆண்டாகிப் பொன்மேனி வாட
வாழ்க்கைப்பட வழியேது வழியேது என்றே
வாடுகின்ற கன்னியார்க்கும் வழிசெய்வாய் நன்றே
தீக்குளிரப் பிறந்தவனே தவசுப்ர பாதம்
தீரன்உனை வேண்டுகிறோம் நற்காலை ஆக!

பாலின்றிக் கலங்கிமனம் பதைக்கின்ற பிள்ளை
பசிக்கில்லை சோறென்று வாடுகின்ற பிள்ளை
வேலைகளும் ஏதில்லை வேறுதுணை இல்லை
வேலவனே காத்திடவே வேண்டுமென உன்னை

நாளெல்லாம் வேண்டுகின்ற நல்லடியார் தம்மை
நலிவெல்லாம் போக்கி உடன் நல்லவழி காட்டு
வேலுடைய வேந்தனுக்கே தவசுப்ர பாதம்
வேண்டுகிறோம் உன்னடியார் நற்காலை ஆக!

ஆடுகின்ற மயில்களும் ஆடமறந்த தென்ன
அணைவளைகள் கழல்வதையும் அவரறிவ தில்லை
கூடுகிற பக்தருக்கும் குடல்பசிப்ப தில்லை
குன்றுடையான் எழிலொன்றே குறைதீர்க்கும் என்றே
வாடுகிற மனத்துயரம் உனைக்கண்ட பின்னே
வாய்திறந்து உன்னிடத்தில் அவர்சொல்வ தில்லை
தேடுகிறார் உன்னடியே தவசுப்ர பாதம்
தேவனுனை வேண்டுகிறோம் நற்காலை ஆக !

அலையாழி மாமனுடன் ஆனைமுகன் தானும்
அமராபதித் தேவருடன் அவர்களுடைக் கோனும்
தலைநாலு கொண்டிருக்கும் தனிப்பிரம தேவன்
திருப்பள்ளி எழுந்துன்னைத் தெரிசிக்க வருவார்
அலையாக வருகின்றார் அன்புடையார் எல்லாம்
அறிதுயிலை நீ நீக்கி அவர்முகத்தைப் பார்க்க
நிலையான வேலவனே தவசுப்ர பாதம்
நாங்களுமே வேண்டுகிறோம் நற்காலை ஆக!

மெய்யன்புக் கண்ணீரை முத்தாரம் ஆக்கி
என்னெஞ்சில் வீற்றிருக்கும் வேலவர்க்கே கூட்டி
கைகொண்ட பயனாகக் கரந்தலைமேல் தூக்கி
கந்தனுடை மலரடிக்கே கவிமாலை கூட்டி
பெய்கின்ற சொல்லதனை பேரருளாற் கோத்து
பாமாலை தானாக்கிப் பரமனுக்கே கூட்டி
செய்கின்றோம் துதியெல்லாம் தவசுப்ர பாதம்
செந்தூரா உன்றனுக்கே தவசுப்ர பாதம்

Koviloor Digital Library
எனக்கு எல்லாம் முருகனே
காப்பு

ஐயாறு கொண்டானின் அன்பான பாலாநீ
அழைப்போரைக் காக்க தினமே
வெய்யோனின் அச்சாணி விரிந்தோட வைத்தாயே
வினைநீக்கும் மூல முதலே
செய்யோனாம் உன் தம்பி செந்தூரான் புகழ்பாடச்
சீராகத் தருக தமிழே
கையோடும் எழுத்தாணி கணக்காகக் கருத்தாளக்
காப்பாகும் ஐந்து கரமே.

முருகன் என் தாய்

ஓயாது அமுதாலே உள்ளிருக்கும் நோயென்று
உள்ளுணருந் தாயின் மனமே
உள்நோய்க்கு மருந்திட்டு அன்போடு கைதடவ
எந்நோயும் பறக்கும் உடனே
வாயோடு கைபோட்டுச் சண்டையிலே வாழ்வெல்லாம்
வீணாகிப் போகத் தகுமோ
விதியென்னும் கயிறாலே வினைசுத்தும் பம்பரமாய்
விளையாடிச் சாய்வ தழுகோ
தாயாக நீயானால் தரமான சேயாகிச்
செய்வேனே உன்றன் பணியே
தமிழாலே கவிபாடித் தாயுன்றன் புகழ்பாடித்
தருவேனே நானும் வளமே
வாயார அமுதாற வாமகனே என்றழைக்க
வருவாயே எந்தன் இடமே
வந்தாலே துயரங்கள் வினையாவும் பறந்தோட
வளமாகும் எங்கள் குலமே.

முருகன் என் குரு

நீட்டோலை கற்றேனே நெடுங்கணக்குப் போட்டேனே
 நான்கண்ட லாபம் எதுவோ
 நெடுமூச்சும் பெருந்துயரும் தான்கண்ட லாபங்கள்
 நான்கற்ற கல்வி எதற்கோ
 பாட்டாலும் படிப்பாலும் பயனேதும் எனக்கில்லை
 பட்டங்கள் வருமோ துணையே
 பொதிமாடு போல்யானும் பலவாகக் கற்றேனே
 பொருளேதுங் காண விலையே
 கோட்டாலை கொள்ளுமனக் குரங்கோட்டி எனைக்காக்கக்
 குருவாக வருக மணியே
 குனிந்தேயான் கேட்பேனே காதோடு ஓமென்றே
 கனிவாகச் சொல்க குருவே
 பாட்டாலே கிரிநாதன் போலுன்னை நான்பாட
 வரவேணும் எந்தன் இடமே
 வந்தாலே துயரங்கள் வினையாவும் பறந்தோட
 வளமாகும் எங்கள் குலமே.

முருகன் என் தோழன்

அடுத்துள்ள ஊரெனினும் அலையாமல் வழிகாட்ட
 ஒருதோழன் வேண்டும் அவ்வோ
 ஆரூரில் தூதாக அப்பனுமே நடந்தானே
 அடியாரின் அன்பால் இலையோ
 துடிக்கின்ற அன்போடு தூயோனை அழைத்தேனே
 தோழனெனக் கொள்க எனையே
 துடுப்போடு என்கலத்தை மீகாமன் நீயோட்டத்
 துயரங்கள் தொடுமோ எனையே
 கடும்போட்டிக் கலிகாலம் கந்தாடன் துணையின்றிக்
 கலமோட்ட முடியா தழகே
 கலமேறும் பொருளெல்லாங் கந்தாடன் அடிசேரக்
 கைதொழுவேன் நானும் வளமே
 படிக்கின்ற திருநூலின் பாதைவழி நான்நடக்க
 வரவேணும் எந்தன் உடனே
 வந்தாலே துயரங்கள் வினையாவும் பறந்தோட
 வளமாகும் எங்கள் குலமே.

முருகன் என் காதலன்

சிற்றாடை தான்கட்டிச் சில்லாடும் பருவத்தே
 தேரேறி வந்தாய் வலமே
 சிதையாத என்னெஞ்சிற் சிலையாக நீயேறித்
 திருவாகக் கொண்டாய் உளமே.
 முற்றாத மதியாளாம் என்மாயி அனல்தூவ
 முள்ளாகும் இந்த உடலே
 வளையோடு சிலம்போட வாடுகிற உடல்கண்டு
 வாடுகிறார் பெற்றோர் உளமே
 சற்றேனும் மறந்தாலும் தரியாத உயிர்கண்டும்
 தடையேதுஞ் சொல்வ தழகோ?
 சலியாத காற்றுக்கும் சகியாரின் ஏச்சுக்கும்
 தாங்காது எந்தன் உயிரே
 வற்றாத காதற்பயிர் வளமாக்க மழைபோல
 வரவேணும் எந்தன் இடமே
 வந்தாலே துயரங்கள் வினையாவும் பறந்தோட
 வளமாகும் எங்கள் குலமே.

முருகன் என் காதலன்

இரவோடு இரவாக வந்தென்னைத் தொட்டாயே
 ஏன் ஓடி மறைந்தாய் துரையே
 என்மேனி அமுதாக உன்கையால் அணைத்தாயே
 வேறென்ன வேண்டும் எனக்கே
 உறவென்ன செய்தாலும் ஊரென்ன சொன்னாலும்
 எனக்கேதும் அச்ச மிலையே
 உறவென்று உன்வாயால் நீயன்று சொன்னாயே
 இவரெல்லாம் சதமோ எனக்கே
 மறவென்று சொன்னாலும் மாளென்று சொன்னாலும்
 மங்கைஎனக்கு ஒன்றே அலவோ
 மலர்க்காமன் தின்றாலும் மறலிவந்து கொன்றாலும்
 மலரடியே சேர்வேன் நலமே
 இறந்தாலும் இருந்தாலும் என்னுயிரும் உனதன்றோ
 ஏற்பாயே என்னை உடனே
 ஏற்றாலே துயரங்கள் வினையெல்லாம் பறந்தோட
 இனிதாகும் எங்கள் குலமே.

மயிலேறும் பெருமானே மடியேறி விளையாட

மகனாக வருக மணியே

மலர்போலும் முகம்காண மனத்தாடும் துயரங்கள்

மறைந்தோடிப் போகும் பறந்தே

வயிறாரப் பாலுண்டு வளர்கின்ற எழில்காண

வாய்ப்பொன்று தருக துரையே

வற்றாத பேராசை வடிவான தாய்நெஞ்சப்

பாலுண்ண வேண்டும் வளமே

ஒயிலாகச் சிலம்பாட உன்பாத மலராலே

என்நெஞ்சு துலங்க உதையே

இடையாடும் மணியாட எம்மில்லம் மெய்ஞ்ஞான

ஒலிகேடக வேணும் தினமே

வயலூரில் நின்றாடும் வடிவான பாலாநீ

வரவேணும் எந்தன் இடமே

வந்தாலே துயரங்கள் வினையாவும் பறந்தோட

வளமாகும் எங்கள் குலமே.

முருகன் என் குழந்தை

ஒருநாளும் உணவுண்ண ஒழுங்காக வாராயோ

உன்னோடு தொல்லை மிகவே

உன்வேலைக் கையேந்தி உலகெங்கும் திரிவாயே

உன்னோடு நானும் வரவோ

திருநாளும் அதுவாக திட்டேதுங் கேளாதே

சிரித்தோடி வாடா மகனே

தெவிட்டாத பாலன்னம் தேன்பாளுங் கனியெல்லாம்

தருவேனே நானும் உனக்கே

ஒருபேச்சில் எனைநாடி ஒடோடி வாராயோ

உளமாடும் எந்தன் உயிரே

இருகண்ணை நான்மூடி இருப்பேனே ஒருபத்தில்

உடனோடி வந்து திறவே

திருவாயால் அமுதுண்டு திளைத்தாட எம்மில்லம்

திருவாக வேணும் துரையே

திளைத்தாட வந்தாலே துயரங்கள் பறந்தோடத்

திறலாகும் எங்கள் குலமே.

முருகன் என் தெய்வம்

உழுக்குள்ளே கிழக்கென்ன உனக்குள்ளே பிரிவென்ன
 எல்லாமும் உந்தன் அருளே
 உற்றாரும் பெற்றாரும் உடையாரும் எல்லாரும்
 உன்பாத மலரின் துகளே
 பழியேதும் வாராமல் பாவங்கள் சேராமல்
 பார்ப்பதுவும் உந்தன் கடனே
 பற்றாத அறிவாலும் படியாத மனத்தாலும்
 பழியேதும் வந்த பொழுதே
 அழுக்கான உடைநீக்கி அன்போடு புத்தாடை
 அளிக்கின்ற தாயர் எனவே
 ஆங்கார கரனுக்கும் அருளோடு வாழ்வீந்தாய்
 என்பிழையும் பொறுத்தே அருளே
 பழநிமலை நின்றாடும் வடிவான பாலாநீ
 வரவேணும் எந்தன் இடமே
 வந்தாலே துயரங்கள் வினையாவும் பறந்தோட
 வளமாகும் எங்கள் குலமே.

முருகன் என் தெய்வம்

முன்னடந்தால் வாய்கடிக்கும் பின்னடந்தால் காலுதைக்கும்
 முரண்பாடு இந்த உலகே
 முன்வினையோ தன்வினையோ முயல்கின்ற காலத்தும்
 முன்னேற முடிய விலையே
 அன்றாடஞ் சிக்கலிலே எனைமாடி வைப்பாயே
 அதிலென்ன மகிழ்ச்சி உனக்கே
 அடியேற முழஞ்சறுக்க அல்லாடித் திரிகின்ற
 எந்துயரும் நீங்க விலையே
 கண்ணோடு நீர்சுத்தக் கையிரண்டும் நான்குப்பிக்
 கதறுவதுங் கேட்க விலையோ
 கவிபாடி அழைத்தாலும் கேளாத நடிப்பென்ன
 கருவண்ணன் மருகன் அலவே?
 என்னாலே ஏதுமில்லை எல்லாமும் அறிவாயே
 ஓடோடி வருக துரையே
 வந்தாலே துயரங்கள் வினையாவும் பறந்தோட
 வளமாகும் எங்கள் குலமே.

ஆங்காரன் உடல்கீறி அருளோடு இரண்டாக்க
ஒருபாகம் ஆன மயிலே
ஆண்டானைச் சுமக்கின்ற அருளாலே உயர்ந்தாயே
அடியேனும் பணிவேன் உனையே
பாங்காக நிற்பாதம் படிந்தாட என்னெஞ்சம்
பளிங்காக வேணும் மயிலே
பண்ணோடு தமிழாலே நான்பாட உன்தோகை
விரித்தேநீ ஆடு மயிலே
ஆங்காரஞ் சினத்தோடு அழிகாமம் எல்லாமும்
அழிந்தோட ஆடு மயிலே
அறுமுகனுந் தேவியரும் உன் மீதில் ஏறிவர
என்னெஞ்சில் ஆடு மயிலே
ஓங்காரம் போல்நிற்கும் உன்தோகை விரிந்தாட
என்பாவம் பறக்கும் மயிலே
உன்னோடு நெஞ்சாட உமையாளின் மகனாலே
வளமாகும் எங்கள் குலமே.

அகமாளும் வேலவன்

நீடுயர்ந்த மலைகுடைந்த குகையின் உள்ளே
நின்றிருக்கும் கற்பகமே ஆனைக் கன்றே
காடழித்து நாடாக்கிக் கொண்ட மக்கள்
கடடிவைத்த நல்லறங்கள் காக்குந் தேவே
பீடுயர்ந்த வேலவனைப் பற்றி இந்தப்
பாலகனும் தமிழாலே பதிகம் பாடப்
பாடுகின்ற செந்தமிழிற் பிழையைப் போக்கிப்
பாலிக்கும் உன்னடியைப் பணிவேன் அய்யா!

1

வேலைவிடலால் வீடென்று வாழ்ந்த வாழ்வில்
வேதனையே மீதமெனக் கண்டேன் நானே
வேலைவிட்டுச் சூரனையும் மாய்த்த சுப்பா
வியன்தமிழால் உன்னருளைப் பாடிப் பாடி

நூலைவிட்டு மலைபிடிக்க நாடி நித்தம்

நான்முயன்று பாடுகிறேன் நல்லாய் உந்தன்
காலைவிட்டால் கதியில்லை என்றே எந்தன்

கண்ணீரால் மாலையிடேன் காப்பாய் அப்பா!

2

மருக்கொழுந்து வள்ளிக்காய் வனமே சென்றாய்

மல்லிகைப்பூத் தேவானை மணமே கொண்டாய்
இருவருக்கு மட்டுந்தான் உந்தன் அன்போ

எனக்கில்லை என்று சொன்னால் விடுவேனோ நான்
செருக்கழித்து என்னெஞ்சின் உள்ளக் குள்ளே

சீர்பக்தி விதையிட்டாய் செந்தில் வேலா
தரங்கொண்ட பயிராகும் விளைவை எல்லாம்
தனதாக்கிக் கொள்வாயே தந்தை நீயே.

3

கொண்டிருக்கும் மனம்வாக்குக் காயம் எல்லாம்

குகநேசா உன்னரிய காலில் வைத்தே
தெண்டனிடஞ்ச் சரணடைந்தோம் தனயர் நாங்கள்
தளிர்போல நடைநடந்து தந்தை உந்தன்
வண்டார்க்கும் வளச்சோலைப் பழநி நோக்கி
வருகின்றோம் மனமடக்கி விரதங் காத்தே
அன்பாடும் நெஞ்சுடைய அன்னை மார்கள்
அகமானும் வேலவனே அருள்வாய் அப்பா!

4

கலமிருக்கும் சோறெனிலும் கையி ருந்து

கீழ்விழுந்தால் கடும்பசிக்குக் காணா தன்றோ
நிலம்விதைத்த பயிர்கூட நெடிதாய் ஆகி
நெல்மணியாய் வீடுவரும் திண்ணம் உண்டோ
நிலையான பொருளென்றும் நிலத்தில் ஒன்று
நிச்சயமாய் வருமென்று சொல்வார் உண்டோ
மலைவாழும் வேலவனார் மனது வைத்தால்

மனங்கொண்டு மலராவோம் மைந்தர் நாமே.

5

விதிவசத்தால் புயலாலே வாழ்வி ழந்து

வகையற்றுத் தவிக்கின்றார் உந்தன் மக்கள்
கதிகாட்டி மனங்களிலே கவலை போக்கக்

கதிர்வேலா வேலெடுத்து வருவாய் இப்போ
துதிபாடி உன்னடியைத் துதிப்ப தல்லால்

துணையாகும் பொருளேதும் தெரியா தப்பா
சதிராடும் மயிலேறிச் சடுதி வந்தே

தணிப்பாயே துயரத்தைத் தங்க வேளே.

6

நெஞ்சமதிற் கவலையெனும் வித்தை நடடேன்

நெடுமூச்சாம் அனற்காற்றை உலவ விடடேன்
அஞ்சியழுங் கண்ணீரை அதற்கு வார்த்தேன்

அகந்தையுடன் சினமென்னும் உரத்தை இடடேன்
எஞ்சமத்துத் தோழர்களாம் ஐவர் கூடி

இடுவினையாம் மரமதனை வளர்த்தே விட்டார்
வெஞ்சமரிற் கூரனையும் வென்ற வேலா

வழிகாட்டி மனக்காட்டை அழிப்பாய் அப்பா.

7

அறியாத பிள்ளைகட்கே அன்னை யாகி

அடம்பிடித்தால் அடக்குகிற தந்தை யாகித்
தெரியாத வழிகாட்டும் தோழன் ஆகித்

தெளிந்தபொருள் சொல்லுகிற குருவும் ஆகி
நெறியோடு எம்வாழ்வை நடத்தி நீயே

நெஞ்சுள்ள மாசெல்லாம் நீக்கி ஆண்டே
பிறவாத பேறதனைப் பிள்ளைக் காக்கிப்

பெருமானே அருளாளா தருவாய் நன்றே.

8

ஆறெழுத்து மந்திரத்தை ஓங்கிச் சொல்லி

அடியெண்ணி வருகின்றார் அடியார் கூட்டம்
சீரெடுத்துத் தமிழாலே சிந்தை ஓங்கச்

சுப்பையா உன்நாமம் சொல்லிச் சொல்லி

வேருடனே வினையறுத்து மாய்த்துப் போட

வேலெடுத்து உனைக்காண விரைந்து வாரார்
பாரளந்தான் மருகோனே பழநி யப்பா
பாலரெம்மைக் காக்கவிழி திறப்பாய் அப்பா.

9

விளையாட்டாய் நடைகொண்டேன் வியந்தே போனேன்

விளைந்திட்ட நிம்மதிக்கோ விலையே இல்லை
அலைபாய்ந்தே அல்லாடும் நெஞ்சக் கூடில்
அமைதியெனும் நங்கூரம் ஆழப் போட்டாய்
அலைபாயும் கடல்போலும் அடியார் கூடில்
அறிந்தெடுத்தேன் நல்முத்தாம் அன்பை நானே
நிலையாக இந்நிலையே நானும் பெற்றால்
நிச்சயமாய் வேறெதுவும் வேண்டேன் அப்பா.

10

பாடுகிற செந்தமிழைப் பாலா தந்தாய்

பாவாலே நிதமுன்னைப் பாடச் செய்தாய்
ஓடுகிற உள்மூச்சும் உன்ன தன்றோ
உள்வைத்த திறமெல்லாம் வெளியே காட்டித்
தேடிவரும் வளத்தாலே தேவா உந்தன்
திருவருளை நான் பரப்பச் செய்வாய் அப்பா
கூடி வரும் பழவடியார் கூட்டத் தோடே
கூப்புகிறேன் கைதூக்கிக் காப்பாய் அப்பா!

11

உருகிட வழிபட வாருங்களே

சரஹுண பவனே சரஹுண பவனே

சரஹுண பவனே ஷண்முகனே

சரஹுண பவனே சரஹுண பவனே

சரஹுண பவனே ஷண்முகனே

பாவளர் பழனிப் பதியினில் வாழும்

பண்புடைச் சிறுமியர் வாருங்களே

தேவனின் சேவடி தலையினிற் கூடித்

தேய்ந்திடும் குறையெனப் பாடுங்களே

தேவரின் தாவுகள் தீர்த்திட வந்தவன்

சிவனார் மகனாம் முருகேசன்

ஆவியிற் கலந்தவன் அவனியிற் காப்பவன்

அவனடி தருவான் நமக்கேதான்

சேவடிச் சீரொளி போலொளி சிந்திடச்

கூரியன் எழுந்தனன் கீழ்த்திசையே

பாவலர் நாவுள தமிழின் அழகெனப்

பங்கயம் விரிந்தன விளக்காக;

கூவிடும் சேவலும் குயிலினம் கிளிகளும்

குமரனின் பேர்சொலக் கேட்பீரே

நாவுள பயன்பெற நாமகள் மருகனின்

நற்புகழ் பாடிட எழுவீரே.

நலந்தரு சண்முக நதியினில் ஆடி

நறுநெய் பூசித் தலைசீவி

மலையின் வேந்தனை மன்பதைத் தலைவனை

மனங்கொள் அன்பனை; சண்முகனை

புலருங் காலைப் பொழுதினிற் புண்ணியன்

மலரடி கண்டிட வாருங்களே

எழுதிய பிரமன் எழுத்தை அழிக்கும்

அவனடி அருளென நம்புங்களே.

உயிரிற் கலந்தவன் உளத்தில் இருப்பவன்

உணர்வினை வளர்ப்பவன் சண்முகனே

உயரத் திருக்கும் அவனுளங் கலந்திட

ஒருவழி அவனடிப் பற்றேதான்

பயிலும் அன்பினில் பணிகொள வருவான்

பணிந்தும் நிற்பான் கதிர்வேலன்

உயிரும் உணர்வும் விழிக்கும் பொழுதில்

அவனடி பற்றிட வாருங்களே

உயர்ந்திடும் நீருடன் உயரும் மலரென

உள்ளம் உயரும் அவனாலே

அயர்ந்திடும் பொழுதில் அவன்முகம் பார்க்கில்

அனைத்தும் பறக்கும் கணமேதான்

உயர்ந்திடும் மலையினில் அமர்ந்திடும் நோக்கம்

அனைவரை உயர்த்திடும் அருளேதான்

அயர்த்திடும் உறக்கம் உதறியே நாமும்

அவனெழில் பருகிட வாருங்களே.

உள்ளஞ் சிலிர்த்திட உணர்வுகள் பொங்கிட

உருவெழில் காண்பீர் மலைமேலே

வள்ளலும் உள்ளான் வாழ்வினைத் தருவான்

வந்தே பாடும் தோழியரே

உள்ளங் குமைந்திடும் ஊமைக் கனவினை

ஒருவனே அறிவான் உண்மையிலே

கொள்ளுங் காதலைக் கொடுத்தவன் அவனே

கொண்டிட வருவான் நம்மிடமே.

சங்குகள் முழங்கிட சதுர்மறை பாடிட

சங்கரன் மகனும் எழுந்தனனே

இங்கினி நமக்கென என்னடி வேலை

அவனடி தொழுதிட வாருங்களே

செங்கதிர் வந்துமே தாமரை கூம்புதல்

ஜெகத்தினில் எங்குமே இல்லையடி

தங்கிடும் மஞ்சமே தளையென ஆகிடி

தரணியிற் சிரிப்பார் நம்மவரே.

தேமலர் கடப்பந் தாரினைச் சுடிடும்

தேவனைக் கண்ணாற் கண்டதுமே

தேமலும் பறந்திடத் தேகமும் விம்மிடச்

சேர்ந்திடும் நெஞ்சம் அவனிடமே

பூமலர் காலைப் பொழுதினில் அவனெழிற்

பொன்முகம் கண்டிட வேண்டாமோ

வாமனன் மருகனும் வருவழி நமையெதிர்

பார்த்தே இருப்பான் மலைமேலே.

ஒன்றிடும் உள்ளம் அவனிடம் என்னில்

ஒடியே வருவான் நம்மிடமே

என்றுமே அவனகம் எய்திடப் பிறந்தது

இவ்வுயிர்ப் பெண்மைப் பிறப்பேதான்

அன்றிலைப் போலே அவனடி பிரியா

அன்பினைத் தருவான் உடனேதான்

ஒன்றிடும் காலைப் போதினில் உள்ளம்

உருகிட வழிபட வாருங்களே.

பனிமழை நனையும் மலரென நாமும்

பாலனின் அருளிற் குளிப்பதற்கே

இனித்தடை இலையே உளங்கொள் வேந்தன்

உடலினை அணைத்தே மகிழ்வானே

கனியெனும் இதழால் முத்தந் தருவான்

கனவிலும் பிரியான் கதிர்வேலன்

இனியொரு குறையும் இலையே நாமும்

அவனடிச் சொந்தம் அவனருளே.

ஆடுக ஊஞ்சல் ஆடுகவே

ஆடுக ஊஞ்சல் ஆடுகவே

அய்யா முருகா ஆடுகவே

ஆடுக ஊஞ்சல் ஆடுகவே

அய்யா முருகா ஆடுகவே

(ஆடுக)

ஆழிப்படுக்கை கொண்டோனின்

அருமை மருகா ஆடுகவே

ஊழி தாண்டி நிற்பானின்

உத்தமச் செல்வா ஆடுகவே

(ஆடுக)

வாமும் மனிதர் யாவருக்கும்

வழிக்குத் துணையாம் வேலவனே

ஆளும் கவலை ஓடிடவே

ஆடுக ஊஞ்சல் ஆடுகவே

(ஆடுக)

ஆடகப் பொன்னால் ஊஞ்சலிட்டு

அதற்கு வயிரக் கயிறுமிட்டு

கூடிடும் அடியார் ஆடிடவே

குமரா ஊஞ்சல் ஆடுகவே

(ஆடுக)

பாடுகள் குறைந்தே மாந்தரெலாம்

பண்பாய் வாழ்ந்து உயர்ந்திடவே

வாடிடும் பயிர்கள் வளம் பெறவே

ஆடுக ஊஞ்சல் ஆடுகவே

(ஆடுக)

முன்னே பின்னே சென்றாலும்

முளையில் ஒன்றி நின்றிடுமே

என்னே வாழ்க்கை என்றாலும்

எல்லாம் உன்னைச் சுற்றியதே

(ஆடுக)

குன்றாக் குடியாய் எமையாகும்

குன்றக் குடியின் வேலவனே

கண்ணே மணியே கதிர் வேலா

கவினார் ஊஞ்சல் ஆடுகவே

(ஆடுக)

விண்ணவர் செல்வி தெய்வானை

வேடவர் மகளாம் வள்ளியுடன்

மண்ணகம் சுற்றும் மயிலேறி

மேதகு சேவற் கொடியாட

(ஆடுக)

கொண்டிடுங் காதல் உணர்வோடு

கனிந்த நெஞ்சத்து ஊஞ்சலிலே

அன்புடன் ஏறி இனிதமர்ந்தே

ஆடுக ஊஞ்சல் ஆடுகவே

(ஆடுக)

மண்ணைப் பிளந்து பெரும்பேட்டில்

மாபெரும் அருளுடை வடிவுடனே

பெண்ணின் நல்லார் இருவருடன்

பெருமயில் ஏறி வந்தவனே

(ஆடுக)

கண்ணே தெரியாக் காட்டிடையே

கலங்கித் தவிக்கும் எங்களுக்கே

உன்னால் வழியும் தெரிந்துயர

ஆடுக ஊஞ்சல் ஆடுகவே

(ஆடுக)

ஆறடி நெடிதாம் உருவுடனே

அடியார் பக்தி உருவேற

பேரஞ் கொண்டாய் பெரும்பேடா

பிள்ளைகள் நலிவினைப் போக்கிடவே

(ஆடுக)

சீரடி வணங்கிட வந்துள்ளோம்

செல்வா அருளைத் தந்திடுவாய்

ஆரிஞ் விலகி ஒளிபெறவே

ஆடுக ஊஞ்சல் ஆடுகவே

(ஆடுக)

காலையில் நம் வேலை

கள்ளிருக்கும் சிறைவிடுத்துப் புள்ளெழுந்து சிறகடிக்கக்
கதிரெழுந்து தோன்றுவது காலை - அது
வல்லகதிர் வேலெடுத்த பிள்ளையுடைச் சந்நிதியில்
உள்ளிருக்க வேண்டுவது வேலை.

நன்றெனவே நீர் தெளித்து நாற்புறத்துத் தூசுகற்றி
நல்லரிசி மாவெடுத்துக் கோலம் - இட்டு
வண்டமர்ந்து பார்க்காத அன்றலர்ந்த புவெடுத்து
வேலவர்க்குச் கூட்டுவது சீலம்.

பண்டிருக்கும் தமிழ்மொழியில் பண்ணிறைந்த சொல்லெடுத்துப்
பண்டிதர்க்கு மாலையெனச் கூட்டு - நம்மை
அண்டிவருந் துயர்துடைக்க தண்டிருக்குங் கையிருக்கு
உள்ளிருக்கும் சஞ்சலத்தை ஓட்டு.

பழனிமலை மேலிருக்கும் அழகுமயில் வேலவர்க்கு
வளரும்நல் அன்பாலே மாலை - இடக்
கழனிவயல் செழித்திடவே காசுபணங் கொழித்திடவே
காலமெலாம் ஆதரிப்பான் வாழ்வை

பக்கமிரு மாதருடன் தக்கதிரு வேலெடுத்து
பக்தர்களைக் காத்திடுவான் வேலன் - மிகச்
சிக்கலிலே உள்ளவர்க்கும் துக்கமிகக் கொண்டவர்க்கும்
சீக்கிரமே அருள்தருவான் வேலன்.

நாச்சியப்பர் இயல்

காணிக்கை உரை

குரு மகா சந்நிதானம் நாச்சியப்ப அடிகளாரை 1996 ஏப்ரல் முதல்தேதி முதன்முதலில் சந்தித்தேன். பின்னர் இறை அருளாலே ரிஷிகேஷ் திருமடம் தோற்றுவிக்கும் பணியில் ஈடுபடுத்தப்பட்டேன். கட்டடம் கட்டும் பணியில் எந்த அறிவும் முன் அனுபவமும் இல்லாத என்னை இதில் ஈடுபடுத்திய நம் தலைவர் கோவின்தூர் அடிகளார்க்கும், அதற்குக் காரணமாக அமைந்த புஜ்ய ஸ்ரீ ஸ்வாமி தயானந்த சரஸ்வதி ஆஸ்ரமத்தின் பொறுப்பாளர் அறநிலைச் செயலர் ஸ்வாமி சுத்தானந்தா அவர்கட்கும் எனக்கு அடிகளாருடன் தொடர்பு ஏற்படுத்திக் கொடுத்த இறையருட்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றி.

எனை நம்பிப் பணிகொண்ட எம் தலைவன், மகா சந்நிதானம் சீர்வளர்சீர் நாச்சியப்ப ஞான தேசிக அடிகளார் நீடுழி நிறையருளுடன் வாழ எல்லாம் வல்ல திருநெல்லைத்தாய் உடனாய இறைவர் கொற்ற வாளீசர் தாள் பணிந்து வேண்டி என் உணர்வுகளைத் தாங்கிய இச்சிறு நூலை அவர்தம் எண்பதாண்டு நிறைவு விழாவில் மலரடிக்குப் படைக்கின்றேன்.

இன்னும் பல நூல்களால் அவர் புகழ்பாட ஆசை. இறை அருள் செய்வதாக.

மெ.மெ. மெய்யப்பன் (16.5.2003)

அருள் ஞானத் தலைவன் பாமாகை காப்பு

உலகின் இடர்களை தலைமகன் கணபதி
அலகில் அருளுடை அவனடி வணங்கித்
தலைவன் புகழினைத் தமிழில் பாடி
நிலைக்கும் கவிதர நினைந்து போற்றுவாம்.

ஞான வள்ளல் பிறப்பும் வளர்ப்பும்

வண்டமிழ் வளரும் திருநகரம்
வளமாம் கல்விக்க கலைநகரம்
பண்டைப் பண்பின் பெருநகரம்
வணிகர் வாழும் தலைநகரம்
அண்டம் போற்றும் ஆண்டவரின்
இல்லம் சிறக்கப் பிறந்தாராம்
இன்றோ கோவில் ஊர்வளர்க்கும்
இறையாய் ஆட்சி கொண்டாராம்.

1

அன்னை இழந்தார் சிறுவயதே
ஆயாள் வளர்த்தார் அன்புடனே
சின்ன ஊராம் மானகிரி
சிறக்க வளரும் சமயத்தே
அன்னக் காவடிச் சாதுவினால்
அன்பின் உயர்வைக் கண்டாராம்
தொண்டின் மகிமை கற்றாராம்
துறவின் வித்தை ஏற்றாராம்

2

கற்றனர் கல்வி காரையிலே
கூடும் இளமைக் காலத்தே
பெற்றவர் செய்த பிழையாலே
பொருளும் வற்றிப் போயிடவே
நற்றவ வள்ளல் அழகப்பர்
நல்வழி காட்டச் சென்னையிலே
பொற்றவத் தேவி ருக்மணியின்
புதல்வர் ஆனார் புண்ணியரே!

3

x கலையின் சேத்ரக் கல்வியுடன்

கலைஞர் பலரின் கூட்டுறவும்

இளைஞன் நாச்சி உள்ளத்தில்

அரிய திறனை நடனவே

உளையா நெஞ்சின் உரத்துடனே

உழைத்துக் கற்றார் திறமாக

கலைஞர் நாச்சி உருவானார்

கலையின் உச்சி கண்டாரே!

4

கருத்தாய் ஈன்றாள் ஓர்நனை

கலையாய் வளர்த்தாள் ருக்மணியே

உருவாய் ஆக்கி உனைத்தானே

உயர வைத்தாள் சரஸ்வதியே

திருத்தாய் பொழிந்தாள் பொருள்மலையே

திகழ்வாய் அகிலம் வளம்பெறவே

இருதாய் இருவர் அருளாலே

எண்ணிய முடிப்பாய் இனிதாக!

5

xx கலாசேஷத்ராப் பள்ளி

தொழிலும் வளமும்

கண்ட காட்சி கலையாக்கும்

கவினார் புகைப்படக் கலைவேந்தர்

கொண்ட கருத்தை எழில் நூலாய்க்

கொட்டும் அச்சக் கலைமேகம்

பண்டை நூல்கள் பதிப்பிக்கும்

பாங்கில் இமயம் இவர்தானே

பண்டைக் கலைகள் காப்பதிலே

பாரில் ஒப்பார் இல்லாரே!

6

ஐம்பதில் தொடங்கி ஆயிரங்கள்

லெட்சம் கோடி கோடியென்றே
எண்பதில் இளைஞர் இவர்சேர்த்தார்
எல்லாம் எனது என்னாமல்
தன்னினம் கல்விக் கண்பெறவும்
தளரும் கலைகள் வளம்பெறவும்
பெண்ணினம் ஓங்கித் திறம்பெறவும்
பெரிதும் கொடுத்தார் வாழியவே!

7

ஓவியக் கலைகள் வழியாக
உலவாக் கடலாய்ப் பொருள்சட்டி
மேவிய வாழ்க்கைப் பயனாகப்
பிறர்க்கும் மேன்மை தரவந்தார்
கோவிலூர் உன்னால் வளம்பெறவும்
கோன்நீ அதனால் வலுப்பெறவும்
பூமிசைத் தேவியர் அருளாலே
புண்ணியன் வாழ்க பல்லாண்டே.

8

மேலை நாட்டின் கலைச்சந்தை
மிகவும் கடினம் பெயர்பெறவே
ஆளை விழுங்கும் சிறுமைகளோ
அதிகம் உண்டு அவைநடுவே
காலைக் கதிரின் ஒளிபோலே
கடிதாய் உயர்ந்தார் இவர்தாமே
மாலைக் கதிரின் இதமாக
மனித நேயம் கொண்டாரே!

9

துறவும் தொண்டும்

தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியான்
தரணி எல்லாம் தனக்குரியான்
பிணக்கைத் தீர்க்கும் மனுநீதி
பிணிகள் களையும் கணநாதன்
வணிக அறிவில் வல்லாளன்
அளந்து பேசும் சொல்லாளன்
கனிந்த நெஞ்சத் தாராளன்
கருணை வளர்க்கும் சீராளன்.

10

ஒப்புற நோக்கும் உயிர்நேசன்

உயிர்வதை பொறுக்கா அன்பீசன்

செப்பரி தாகும் இவர்பாசம்

செகமே இவர்க்கு உறவாகும்

தப்பெனில் தகிக்கும் தூர்வாசர்

திருக்களர் ஈசன் அவதாரம்

மொய்ம்புற மலரும் முகந்தானே

ஒருகணம் நில்லாச் சினந்தானே

11

உள்ளம் ஈர்க்கும் தேவாரம்

உருக வைக்கும் வாசகமும்

கள்ளம் அறுக்கும் வேதாந்தம்

கனிய வைக்கும் நால்வேதம்

வெள்ளம் போல நாதசுரம்

வித்தை காட்டும் தவில்நாதம்

கல்லிற் கடவுள் உருவாக்கும்

கலைகள் செழிக்க வாழ்வீரே!

12

எண்ணிய எண்ணம் பெரிதாமே

எல்லாம் முடிப்போம் உனதருளே

கண்ணியன் கனவு நனவாகும்

கலைகள் வளரும் நகராகும்

புண்ணியன் ஆண்ட பொன்னிலத்தே

பூக்கும் வேதம் வேதாந்தம்

பொன்மகள் நெல்லைத் தாயாலே

பொங்கும் நன்மை இனிதாமே!

13

இல்லை மன்னர் என்பதனால்

இளைத்து வாடும் கலைகள் எலாம்

வள்ளல் உந்தன் நன்மனத்தால்

வளரும் வாழும் என்றைக்கும்

கல்லைக் கனியாய் மாற்றிடுமே

கலைகள் யாவும் செழித்திடுமே

நெல்லைத் தாயின் மைந்தன்நீ

நெடும்பணி சிறக்க வாழ்வீரே!

14

துறவியர் பலரைக் கண்டேன்நான்

துறவைப் பற்றிக் கற்றேன் நான்

அறநிலைத் துறவி இவர்போலே

அகிலம் உள்ளார் சிலர்தானே

துறவின் பயனே தொண்டென்பார்

துறந்தார் பிறர்க்குக் காப்பென்பார்

துறவின் நாயகம் அப்பரெனத்

துலங்கி வாழ்க பல்லாண்டே.

15

எண்பதும் இளைஞர் எம்சாமி

எதிலும் பெரியர் எம்சாமி

உண்பதும் உடுப்பதும் அளவோடு

உழைப்போ அதிகம் அதிவேகம்

கொண்டது குறைவு கொடைஅதிகம்

கண்ணாற் காணில் அருள்மலரும்

பொன்னே ஆகும் கரம்பட்டால்

பொங்குக அறங்கள் பல்லாண்டே

16

வள்ளன்மை

கறுத்துக் கொட்டும் கார்மேகம்

கனமாய் இடித்துங் காட்டும்அதே

பறித்துப் போடும் வாழ்வதனைப்

பருவந் தப்பிப் பெய்தாலே

சிரித்துக் கொடுப்பாய் மென்மேலும்

சிறக்கக் கொடுப்பாய் தேவையது

நிறுத்துக் கொடுப்பாய் உன்கொடையால்

நிறைவே வாழ்வே யாவர்க்கும்

17

எழுவர் வள்ளல் என்பார்கள்

எல்லாப் பொருளும் ஈந்தார்கள்

வழுத்தும் நூல்கள் என்றாலும்

வளர்ந்த பயனும் குறைவன்றோ

வளர்ந்து பயன்பெற வித்திட்டாய்

வளர்க்கும் பொறுப்பும் நீகொண்டாய்

அளந்து தருவாய் செட்டிமகன்

ஆக்கம் பெறவே தருவாயே !

18

கொடைமடம் கொள்ளா வள்ளல் நீ

கொள்ளப் பயனோ மிகவாமே

தொடர்ந்து வளரும் தருமங்கள்

தொடங்கிக் காப்பாய் உன்கொடையால்

திடம்பட நிற்கும் கலைக் கூடம்

தெளிய வைக்கும் அறக்கல்வி

கடவுள் சார்ந்த கலையெல்லாம்

கட்டிக் காப்பாய் கொடையாலே

19

இல்லை என்னா இயற்பகையும்

எல்லாம் கொடுத்த அழகனுமே

வள்ளற் குணத்தின் மகுடங்கள்

வணிகக் கோயிற் கலசங்கள்

இல்லம் நாடி உணவீந்தீர்

இளைஞர் கற்கப் பொருளீந்தீர்

இல்லை யாகும் உமக்கீடே

எங்கள் தேவன் நீர்தானே!

20

நானும் தலைவனும்

எப்பொழு துன்னைக் கண்டேனோ

அப்பொழு தென்னை ஆட்கொண்டாய்

அப்பா உன்னை முழுதறியேன்

எனிலும் உன்னருட பொலிவாலே

ஒப்படை செய்தேன் எனதுளமே

அன்புடன் ஏற்றாய் உனதடிமை

ஒப்பில் நீ எனைப் பணிகொண்டாய்

ஒன்றும் ஆகேன் உயர்ந்தேனே.

21

உற்றவர் பெற்றவர் தமைவிட்டு

ஒதுங்கி நின்றேன் ஒருகாலம்

உற்ற பிறவிப் பயனாக

என்னகம் வந்து நீயாண்டாய்

மற்றவர் வியக்கப் பணிகொண்டாய்

மறவா தென்கடன் செய்வேனே

பெற்றவன் எனக்கு நீயானால்

வெற்றிகள் குவிப்பேன் உன்தாளே

22

எனையும் நம்பிப் பணிகொண்டாய்

இல்லை அதற்குக் கைம்மாறே

உனையே நெஞ்சில் நிதம்பணிந்து

உண்மை அன்பு நேர்மையுடன்

பணியே செய்வேன் பதமலரைப்

பணிந்தே நிற்பேன் உன்னருகே

எனையாள் அத்தன் நீ யானால்

எல்லா நலமும் உனதடியே!

23

உன்னைக் காணும் முன்னாலே

எல்லாக் குறையும் உண்டாமே

உன்னைக் கண்ட பின்னாலே

இல்லை ஆசை குறையிலையே

உன்பணி செய்யும் நிம்மதியே

என்றும் வேண்டும் அருள்வாயே

உன்கடன் என்னைத் தாங்குதலே

என்கடன் பணிகள் செய்வதுவே!

24

யாயும் யாயும் யார்யாரோ

எந்தையும் நுந்தையும் எங்கேயோ!

நீயும் நானும் சேர்ந்தோமே

நிலைத்த உறவு கொண்டோமே!

தாயும் சேயும் ஆனோமே

தக்க பணிகள் செய்வேனே!

நீயும் நானும் உள்ளவரை

நீங்காது உன்பணி செய்வேனே!

25

இருதாய் மகனாம் கண்ணன்நீ

எம்குறை தீர்க்கும் அண்ணன்நீ

திருநாள் விசாகக் கந்தன்நீ

திருமறை ஓதும் தென்னன்நீ

திருநெலைத் தாயின் மைந்தன்நீ

திருமகள் மகிழும் செல்வன்நீ

சரஸ்வதி போற்றும் கலைஞன்நீ

சகலர் வாழ்த்த வாழ்வீரே!

26

(அண்ணன் - கணபதி, தென்னன் - தெட்சிணாமூர்த்தி)

வேண்டிய அளவில் தாய்தருவாள்

வேண்டிய அறிவான் ஈசனுமே

வேண்டத் தருவான் வேண்டுங்கால்

வேண்டிய எல்லாம் நீ தருவாய்

ஆண்டான் ஆத்தான் ஒப்பான்

அய்யா வாழ்க பல்லாண்டே

ஆண்டவர் பேரன் அவர்போலே

அகிலம் போற்றப் பல்லாண்டே

27

ஞான சற்குரு நாதா போற்றி

நாச்சி யப்பர் நற்றாள் போற்றி

மோனத் தவசி ரட்சகா போற்றி

வேதம் வளர்த்த வித்தகா போற்றி

ஆணவ வேரறத்து ஆண்டாய் போற்றி

அன்பே உருவம் ஆனாய் போற்றி

நானடிமை வணங்கினேன் போற்றி போற்றி

வானின்று ஆசி வழங்குவாய் போற்றி

4

எந்தையும் தாயும் ஆனாய் போற்றி

சிந்தை நிறைந்த செல்வா போற்றி

உலகம் சுற்றிய வாலிபா போற்றி

பழகுதற்கு இனிய பண்பா போற்றி

எதையும் நொடியில் உணர்வாய் போற்றி

எதற்கும் அஞ்சா ஏறே போற்றி

கண்டது செய்யும் கலைஞா போற்றி

பண்ணில் மலரும் ஆனந்தா போற்றி

8

கல்விச் செல்வம் அளித்தாய் போற்றி

இல்லம் தேடி உதவினாய் போற்றி

வேத ஆகமப் புரவலா போற்றி

சிப்ப சாஸ்திரச் செல்வா போற்றி

ஆகமம் தமிழாக்கத் துடித்தாய் போற்றி

புராணம் புதுக்க நினைத்தாய் போற்றி

தேரின் வகைதேற எண்ணினாய் போற்றி கோயிற்றுகளும் ஆய்ந்திடக் கருதினாய் போற்றி	12
வள்ளுவர் இளங்கோ விழாவெடுத்தாய் போற்றி தொல்காப்பியர் காலம் ஆய்ந்தாய் போற்றி	
திருமுறைச் சபைகள் கூடினாய் போற்றி அருங்கலை அரங்குகள் அமைத்தாய் போற்றி	
பாவலர் வணங்கும் வேந்தே போற்றி யாவரும் மதிக்க வாழ்ந்தாய் போற்றி	
அலட்டா அறிவே தெளிவே போற்றி உலராக்க கனிவே வளமே போற்றி	16
திருநெல்லைத் தாயின் மைந்தா போற்றி திருமகள் வளர்த்த திருவே போற்றி	
சீதை பெற்ற செல்வா போற்றி ** அத்தை வளர்த்த அறிவே போற்றி	
மனித நேயக் குன்றே போற்றி மனிதருள் புத்த புனிதா போற்றி	
நலிந்தார் கதியென நின்றாய் போற்றி கலையின் காவலன் ஆனாய் போற்றி	20
ஆண்டவர் பேரா அருளே போற்றி யாண்டும் நலமே விழைந்தாய் போற்றி	
(** அத்தை - ருக்மணி தேவி) கலையுடன் கல்வி வளர்த்தாய் போற்றி நிலைபெறும் நல்லறம் செய்தாய் போற்றி	
ஊர்ஊர் திரிவார் உத்தரம் போற்றி யார்வரினும் உண்டி அளித்தாய் போற்றி	

வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த விசாகா போற்றி

வையம் போற்றும் மூலமே போற்றி

24

காட்சிக்கு எளியாய் இனியாய் போற்றி

கலைகள் வளர்க்கக் கனிந்தாய் போற்றி

மூச்செலாம் அறமாய்க் கொண்டாய் போற்றி

முடியாத தொன்றில்லை என்பாய் போற்றி

அயரா உழைப்பால் முடிப்பாய் போற்றி

முயற்சிக்கு என்றும் வெற்றியே போற்றி

என்னை மகவாய் ஏற்றாய் போற்றி

உன்னைத் தாதையாய்த் தந்தாய் போற்றி

28

என்னிலும் எனக்கு இனியாய் போற்றி

எண்ணம் நிறைந்த இறைவா போற்றி

பன்னிரு கோவில் புதுக்கினாய் போற்றி

நன்னீர்க் குடமுழுக்கு நடத்தினாய் போற்றி

பன்றிமலை சுவாமிகள் பக்தா போற்றி

என்றும் அவரை மறவாய் போற்றி

ருக்குமணித் தேரின் பாகனே போற்றி

திக்கெட்டும் அவர்புகழ் பரப்பினாய் போற்றி

32

ஆட்டத்தை ஓவியம் ஆக்கினாய் போற்றி

நாட்டமுடன் காட்சி ஆக்கினோம் போற்றி

நடனம் இசைஉரை நண்ணினாய் போற்றி

நற்கலை யாவும் புரந்தாய் போற்றி

தன்செலவில் சிக்கனம் செய்வாய் போற்றி

தர்மத்தில் கணக்கில்லை என்றாய் போற்றி

நொடியில் முடிவுகள் எடுப்பாய் போற்றி

எடுத்த முடிவில் நிலைப்பாய் போற்றி

36

தருமம்பல நடந்திட வேண்டி எங்கும்

பெருநில வணிகம் செய்தாய் போற்றி

முக்கோடி தர்மம் முனைந்தாய் போற்றி

எக்காலும் தொடர்ந்து காப்போம் போற்றி

தாண்டிக் குடியார் சிஷ்யா போற்றி

மாண்டி ஸோரி மாணவா போற்றி

மழலைக் கல்வி போற்றினாய் போற்றி

மழலைச் சிரிப்பில் மயங்குவாய் போற்றி

40

தரமான கல்வி தந்தாய் போற்றி

மருவிலா மாணிக்க மணியே போற்றி

பன்னாட்டில் கல்வி பயின்றாய் போற்றி

இந்நாட்டில் அறங்கள் விழைந்தாய் போற்றி

பெரும்பொருள் கலையினால் ஈட்டினாய் போற்றி

பெறும்பயன் அறமெனக் கொண்டாய் போற்றி

எழுபத் தொன்பதில் துறந்தாய் போற்றி

எண்பத் தெட்டில்விண் புகுந்தாய் போற்றி

44

பதினேழில் பலமாய்த்தடம் பதித்தாய் போற்றி

அதுவழி தொடர்வோம் முடிப்போம் போற்றி

அறவழி வெற்றி கொள்வோம் போற்றி

திருவடி அதனைச் சேர்ப்போம் போற்றி

கருவை நடுவளர் கற்பகமே போற்றி

அருமை தெரிந்து அருள்வாய் போற்றி

அகம்இதம் ஆன ஈகமே போற்றி

ஆசை இல்லா அன்புருவே போற்றி

48

அருகுபோல் வேரோடி ஆல்போல் தழைத்துப்

பெருகு பயன்தரும் புண்ணியமே போற்றி

எவ்வுயிர்க்கும் இரங்கும் அருளே போற்றி
உயிர்வதை தடுக்க உதவினாய் போற்றி

கொடையும் முறையாய் அமைத்தாய் போற்றி
இயற்கை உணவைப் போற்றினாய் போற்றி

இயற்கை மருத்துவம் இயக்கினாய் போற்றி
மலைபோல் மனத்திடம் கொண்டாய் போற்றி

52

வரும்இடர் கண்டு அஞ்சாய் போற்றி
நடைமுறை ஒழுங்குற அமைத்தாய் போற்றி

நடப்பன யாவும் நன்மையே போற்றி
உன்ஆசி யாவும் பலித்தன போற்றி

உன்னருள் பெற்றார் உயர்ந்தார் போற்றி
இருவினை அகன்றிட வாழ்ந்தாய் போற்றி

மும்மலம் ஒழிந்த முக்தியே போற்றி
உறுதுணை உன்னருள் இருக்கும் போற்றி

56

திருநெல்லை தருவாள் யாவும் போற்றி
பெருமைகள் சேர்ப்போம் திருவடி போற்றி

குருவே வருகவே போற்றி போற்றி
கல்வியூர் கோவிலார் ஆக்குவோம் போற்றி

பல்கலைக் கழகம் செய்வோம் போற்றி
தில்லைக் கோவில் திருந்தக் கட்டித்

திருக்குட நன்னீர் ஆட்டுவோம் போற்றி
திருவருள் குருவருள் கூட்டுமே போற்றி.

60

இரங்கற்பா (29.05.2012)

மாதவரை இழந்து மாதம் ஏழாச்சே
போதகரை இழந்து பொழுதுபல போயாச்சே !

ஆருக்கும் அஞ்சாமே அம்பலமா வாழ்ந்தாக
நாறுக்கு மேலே நான் இருப்பேன்னு சொன்னாக !

பம்பரமாச் சுத்தி பணமலையாக் குவிச்சாக
அம்பாரி ஏறி அரசனாச் சுத்தாமே !

பரதேசி ஆனாக பலதகும் செய்தாக
மெத்தத் தகும் மேலாகச் செஞ்சாக !

4

பெத்த தகும் பெருமையாச் செய்தாக
கட்டுத் தகும் கட்டளையாச் செய்தாக !

கட்டளையா ஆரம்பிச்சு கனதனமாச் செய்தாக
சீதா பெத்தபுள்ளே சீமை எல்லாம் சுத்திவந்து !

லெட்சுமி பெத்த புள்ளே லெட்சம் லெட்சமாகச் சேத்தாக
ருக்மணி வளர்த்த புள்ளை ஊரெல்லாம் சுத்திவந்து !

அத்தை வளர்த்த புள்ளே அளவில்லாமச் சேத்தாக
அலைஞ்சு தவிச்சு அக்கறையாச் சேத்த பணம் !

8

சேத்த பணம் அத்தனையும் செய்வோம் தர்மமின்னு
காத்த பணம் அத்தனையும் கனதர்மம் செய்வோமின்னு !

எட்டுத்திசை ஆளனுப்பி எடுப்பாகச் செய்தாக
நாலு திசை சேதிசொல்லி நறுக்காகச் செய்தாக !

மாநாடு கூட்டி மங்கலமாச் செய்தாக
ஊர்க்கூட்டம் கூட்டி உயர்வாகச் செய்தாக !

செஞ்சு தருமமெல்லாம் சேயிறை போல் வளருதய்யா

பண்ணிய புண்ணியங்கள் பழமரமாய்க் காய்க்குதையா ! 12

இன்னும் இருக்கே எத்தனையோ செய்யனுமே

கண்ட கனவுகள் கனமாய் இருக்கே !

சொன்ன சேதிகள் சொச்சமும் இருக்கே

கல்லூரி கட்டிவச்ச கலைவளர்க்கச் சொன்னீக !

உத்தர கோசமங்கை ஓசந்த திருப்பணி

நடராஜர் திருக்கோவில் நல்ல திருப்பணி ! 15

நல்லா நடக்கோனும் நானதைப் பார்க்கோனும்

நூறு வயது நானிருப்பேன் நல்லபடி செய்யுங்க !

இத்தனையும் விட்டுப்போக என்னய்யா அவசரமோ

அத்தனையும் விட்டுப்போக எப்படித்தான் மனசாச்சோ !

அத்தனையும் செய்யத்தான் எமைவிட்டுப் போனீகளா

அத்தனையும் செய்வோமா ஓலுமா எம்மாலே ! 18

சாமி அருள் இருந்தா சாதிப்போம் அட்டியில்லை

நாதன் துணையிருந்தால் நாம்முடிப்போம் குறையில்லை !

உங்கள் அருள் இருந்தால் உலகம் வசமாகும்

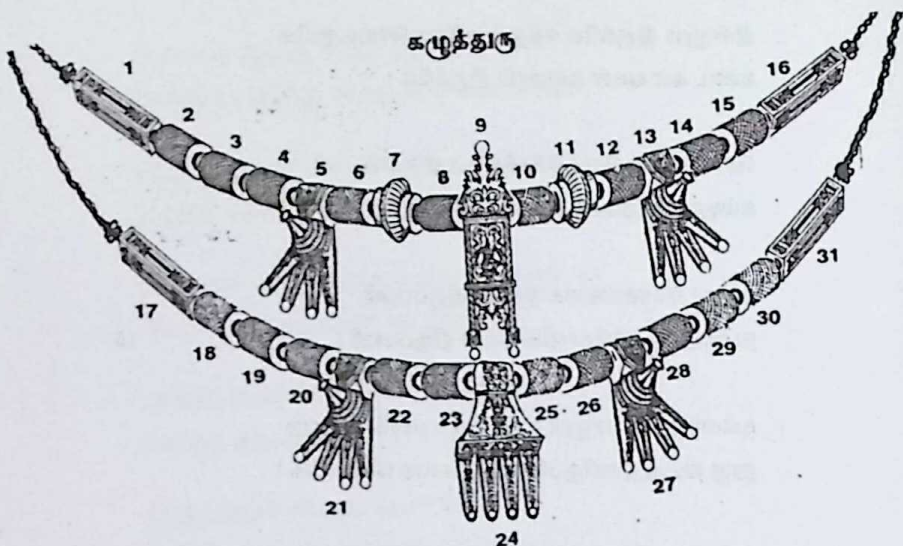
பங்கயத்தாள் கண்பார்ப்பாள் பாங்காக முடிப்போமே !

சரஸ்வதியாள் முகம்பார்ப்பாள் சடுதியிலே முடிப்போமே !

திருநெல்லை துணையிருப்பாள் திருவாக முடிப்போமே ! 21

ஸ்ரீ சற்குருநாதன் துணை

நகரத்தார் இயல்

காணிக்கை

குறிப்பான வாழ்க்கைச் செய்திகளை, தவிர இதிற்காணும் மற்ற குண நலன்களும் திறன்களும் இரண்டு மூன்று தலைமுறைகடகு முன் வாழ்ந்த பெரும்பாலான செட்டியார்கடகுப் பெரும்பாலும் பொருந்தி வரும். அதிலும் குறிப்பாக எங்கள் அய்யா மறைந்த செம்மல் ரெங்கனாதப் பெருமகனார்க்கும் மிகப் பொருந்தும். எனவே இதனை அவர்க்காகவும் பாடியதாகக் கொண்டு அவர்தம் மலரடிக்குக் காணிக்கை வைக்கின்றேன்.

சென்னை - மெய்யப்பன்

10.12.1978

ஊரார் புகழ்ந்தேத்த
சீரார் சிதம்பரனார்
தெரிந்து பயன்பெறவே
திருமணநாள் தந்தோமே

உன்னதமாய் வாழ்ந்திட
தங்கதையை - பாரார்
சித்திசிவ காமி
சீர்.

செல்வி : உமா மெய்யப்பன்
செல்வன் : ராம. பழனியப்பன்

செல்வன் : ராம. வைரவன்
செல்வி : சித்ரா மெய்யப்பன்

பாங்குச் சிதம்பரனார் பாமாலை

காப்பு

முக்கனியுஞ்	சர்க்கரையும்	போலே - எங்கள்	
முக்கண்ணன்	புத்திரனே	கவியெழுதித்	தாதா
எக்கணமும்	உன்னடிமை	நானே - தமிழில்	
இன்கவிதை	எழுதிடவே	என்னெஞ்சில்	வாவா
வீரகண்டவி	நாயகனே	தேவா - உன்றன்	
விரைகழலை	நித்தந்ததி	செய்தாரைப்	பாவால்
ஊறிய	நான்பாட	வாவா - அமுதில்	
ஊறிடுஞ்	சொல்லெடுத்து	என்றனுக்குத்	தாதா.

இனம்

விண்ணோங்கு	கோயில்கள்	கட்டி - சைவம்	
விளங்கவே	செய்தார்கள்	எங்கள்துலச்	செட்டி
கண்டோரும்	விசக்கவே	நாட்டில் - சைவம்	
கரைதாண்டிப்	பரவவும்	செய்தாரே	செட்டி
வெள்ளிக்குக்	கால்காசு	வட்டி - வாங்கி	
வெளுவாகச்	சேர்த்தார்கள்	முன்னோராம்	செட்டி
பள்ளிக்கும்	கோயிலுக்கும்	கொட்டி - நல்ல	
பாங்கான	தர்மங்கள்	செய்வாராம்	செட்டி
எங்கெங்கு	சென்றாலும்	செட்டி - சிவன்	
அருளதனைப்	பரப்புவதில்	என்றுமே	கெட்டி
சங்கடங்கள்	எத்துணையோ	இன்று - அந்த	
சங்கரனின்	அருளாலே	வளர்வோமே	நின்று.

நாடு

வளமான	பூங்கோலை	விட்டு-மிக்க	
வறண்டதொரு	பாலைவனம்	நாடுமோ	சிட்டி
கலமேறிப்	பொருள்சேர்க்கும்	செட்டி - செல்வக்	
காவிரியாள்	நடமாடும்	பட்டினத்தை	விட்டு

முடிமன்னன்	சொல்லதனைக்	கேட்டு - எந்த	
மன்னவனும்	துயர்செய்ய	முடியாத	காட்டில்
முடிமன்னர்க்	கிணையாகக்	கோட்டை - நாலு	
வகையான	படையோடு	அமைத்தாரே	நாட்டை
நாட்டுக்குள்	நாடொன்று	கண்டார் - அதிலே	
நாலெட்டு	மூன்றாக	நல்லார்கள்	கொண்டார்
கூட்டைவிட	டோடும்கிளி	போலே - கடல்	
கடந்தோடிச்	சேர்த்தாரே	பொருள்மலை	போலே
விளைகின்ற	பொருளொன்றும்	இல்லை - ஆனால்	
வாங்கிடக்	கிடைக்காத	பொருளேதும்	இல்லை
மலையாகத்	துணிவுண்டு	நெஞ்சில் - அதனால்	
மலையாமல்	உழைத்தார்கள்	உயர்ந்தார்கள்	மண்ணில்
பர்மாவின்	தேக்குமரங்	கொண்டு - இத்தாலிப்	
பளிங்காவே	சுவரோடு	தரையழகு	செய்து
கர்மாவே	கட்டியதோ	என்று - அதனைக்	
காண்போரை	வியக்கவே	வைத்திடுமே	வீடு
தெய்வத்தின்	துணைநெஞ்சிற்	கொண்டு - செட்டி	
தொட்டதெல்லாம்	பொன்னாக	வளர்ந்திடவே	கண்டு
செய்வதிலே	எல்லாமும்	பங்கு - அந்தச்	
சிவனுக்குத்	தந்ததனால்	வளர்ந்தாரே	இங்கு.

உளர்

அரவணிந்த சிவனுக்கும் அடுத்த தாக

அமுதொத்த தமிழுக்கே எல்லாம் ஆக்கி

தெருவெல்லாந் தமிழோசை முழங்கச் செய்தே

திழ்கின்ற மேடையெலாம் தமிழின் பேச்சே

ஒருமையுடன் தமிழுக்குத் தொண்டே ஆற்றி

உலகெங்கும் அதன்புகழைப் பரவச் செய்தே

பெருமையுடன் வளர்கின்ற ஊராம் காரைப்

பெருநகரம் பிறந்தார்கள் பெற்றார் பேறே !

பிறந்ததிரு நாடடிற்஑ும் பெற்ற தாயாம்

பெருமையுள தமிழுக்கும் பெற்றி செய்யப்

பிறந்திங்கே பெருந்தொண்டு செய்த நல்லார்

பலர்பிறந்த பொன்புமி இந்தப் பூமி

திரும்புகிற புறமெல்லாம் திகழுங் கோயில்

திசையெல்லாந் தினந்தோறும் தமிழின் ஓசை

இருக்கின்ற நூலெல்லாம் சுவைப்பார் இங்கே

எடுப்பான விழாக்களுமே உண்டாம் இங்கே

பிறக்கின்ற பிள்ளையுமே கவிதை பாடும்

பெண்டுகளின் பேச்செல்லாம் பாவாய்க் கேட்கும்

பறக்கின்ற கிளிகூடத் தமிழே பாடும்

பாட்டுக்கும் பேச்சுக்கும் குறைவே இல்லை

சிறக்கின்ற சொல்லாலே சொல்ல வேண்டில்

செந்தமிழின் விளைநிலமே இதுதான் என்பேன்

நிறக்கின்ற புகழுடனே நித்தம் காரை

நகர்வளரும் ஈதுண்மை நன்றாம்; ஆங்கே

பிறப்பு

பெருமையுள நேமநகர்ப் பிரிவுக் குள்ளே

பெருங்குடியார் பேரறங்கள் செய்தார் வீட்டில்

அருமையுடன் பிறந்தவராம் எண்மர் உள்ளும்

அக்குடியின் புகழ்பரப்பி ஓங்கச் செய்ய,

சிறப்புடைய சிதம்பரனார் செட்டி நாட்டில்

செய்வட்டித் தொழிலதனைச் சீராய் ஆக்கி

முறையுடைய பாங்கெனவே முதலிற் செய்ய

முக்கண்ணன் அருளாலே பிறந்தார் அய்யா!

ஊருணியும் உண்பிடமும் சமைத்துக் காத்து

ஊருள்ளே நல்லறங்கள் செய்தார் வீட்டில்

வீரகண்ட வினாயகர்க்குக் கோயில் கட்டி

விளங்குகிற பேருடைய குடும்பத் துள்ளே

சீருடைய சுப்பய்ய செட்டி யார்க்கும்

சீர்முத்துப் பட்டினத்தில் முத்துச் செட்டி

சீரணங்காம் பாப்பாத்தி ஆச்சி யார்க்கும்

சிறப்புறவே பிள்ளையெனப் பிறந்தா ராமே!

கல்வி

வாழுநெறி காட்டக் கல்வி
 வையத்தில் கற்க வேண்டும்
 கூமைநரி போல நெஞ்சக்
 குற்றத்தை மறைக்கக் கல்வி
 தாமுமுறை சொல்லுங் கல்வி
 தளர்நெஞ்சந் தாருங் கல்வி
 நானுமுறை மாறுங் கல்வி
 நடக்கவிலை அன்றைக் கிங்கே

 ஓரைந்தில் தொடங்கும் கல்வி
 ஓரளவே பள்ளிக் கல்வி
 ஈரைந்தில் செட்டிப் பிள்ளை
 இடுப்பிலொரு துண்டைக் கட்டி
 பாரதனில் கல்வி கற்கப்
 பர்மாவை நோக்கிச் செல்லும்
 கீரதனாற் சிறந்தார் அன்றே
 செல்வத்தாற் செழித்தார் நன்றே.

 கூட்டலுடன் கழித்தல் மட்டும்
 கூட்டுவட்டி போடப் போதும்
 நாட்டமுடன் பெருக்கல் கற்றால்
 நல்லவழி செல்வஞ் சேரும்
 ஈட்டியவை தொகுத்துச் சேர்த்தே
 இட்டமுடன் வகுத்துப் பார்த்துக்
 காட்டியதோர் அறத்துடன் இன்பம்
 கூட்டுதற்குக் கணக்கே போதும்

 நாடறியும் நல்ல நூல்கள்
 நல்வழியும் வெற்றி வேற்கை
 ஓடெழுதிப் படித்த துண்டு
 எண்சுவடி கற்ற துண்டு
 ஈடில்லா முறையிற் கல்வி
 எங்களுஞ் ரெங்க வாத்தி
 பீடுடைய பள்ளி தன்னில்
 பாட்டையா படித்தா ராமே.

சீருடனே கல்வி தன்னைச்
 சிதம்பரனார் கற்ற பின்னே
 சீருடைய தாயின் அண்ணன்
 திருவளரும் பழனி யப்பப்
 பேருடையார் கூடச் சென்று
 பினாங்கென்னும் நகரந் தன்னில்
 காருடையான் கருணை தன்னால்
 கணக்கெழுதக் கற்றார் நன்றே.

தொழில்

சிவனோடு அவன்மகனை முன்னே வைத்துச்
 செய்கின்ற தொழிலெல்லாம் சிறப்பே கண்டார்
 இவர்கண்ட வெற்றிகளை எண்ணிப் பார்க்கில்
 இன்றைக்கும் பெருவியப்பே ஆகு தம்மா
 புவனத்தின் மூலைக்கும் போயே வந்தார்
 பொருள்மட்டும் முதலாகக் கொண்டார் இல்லை
 அவனிடத்துக் கொண்டதொரு அசையாப் பக்தி
 அதுவொன்றே முதல்முதலாய்க் கொண்டார் வென்றார்
 முதன்முதலில் பெட்டியடிப் பையன் என்றே
 மூன்றாண்டு தொழிலதனைக் கற்க வென்றே
 எதவான சிறுபிள்ளை ஏறுங் கப்பல்
 எடுபிடையாய்ச் சிறுபணிகள் எல்லாஞ் செய்தே
 பதமாகப் பணிவதனைக் கற்கச் செய்வார்
 படிப்படியாய் மேலேறிச் செல்லச் செய்வார்
 உதவாது இதுவென்றே ஒதுக்கித் தள்ளார்
 உதைத்தடக்கிப் பணிகற்றே உயரச் செய்வார்.
 ஒன்றுக்குள் ஒன்றெனவே உள்ளார் எல்லாம்
 ஒற்றுமையால் இருந்ததனால் இந்தச் சாதிக்க
 கன்றுகளை எடுத்துப்போய் மேலை நாட்டில்
 கருத்தோடு அவைநட்டுப் பேணிக் காத்து
 ஒன்றுடனே பத்தாக்கிச் சோலை ஆக்கி
 உயர்வளர்ச்சி பெற்றதுமே தனியே தூக்கி
 நன்றுவளர் என்றாசி கூறி நாட்டி
 நல்லதொரு தனிச்சோலை ஆக்கி வைத்தார்

பெருமளவிற் சிறுபணிகள் செய்தல் வேண்டும்
பெட்டியடி வைக்குமிடம் பெருக்கிக் கூட்டிப்
பெரியவர்கள் துணிமணிகள் துவைத்துப் பேணி
வெட்டுகிற பணியதனில் வேலைக் காரர்
வீர்ப்ப பிள்ளைக்கும் உதவல் வேண்டும்
குட்டுகிற அடுத்தாளாம் குப்பாஞ் செட்டி
கொடுக்கின்ற சிறுவேலை செய்தல் வேண்டும்.

மேலவர்கள் துப்புகிற மோல்மான் பாண்டம்
மெதுவாக அதுவெடுத்துக் கழுவல் வேண்டும்
மேலமுக்கிக் காலமுக்கும் பணியும் உண்டே
முகமாற்றஞ் சிறிதின்றிச் செய்தல் வேண்டும்
கீழுள்ள அடுத்தாளின் குறிப்புச் சிட்டைக்
கணக்கெழுத உதவுவதும் பணியில் ஒன்றே
வேலையினைக் கருத்தோடு கற்கும் பிள்ளை
மெதுவாக அடுத்தபடி ஏறிச் செல்லும்

வேறு

ஓராண்டு சென்ற பின்னே
உள்ளூரில் உள்ள பாக்கிப்
பேரேடைக் கொடுத்துச் சின்னப்
பையனையும் வகலுக் கனுப்பிச்
சீராகத் தொழிலைக் கற்கச்
செய்வார்கள் வழியை நன்றே
கூரோடு கற்றுத் தேரின்
கூடவரும் பதவித் தேர்வே!

படிப்படியாய்த் தொடங்கி ஏறி
பாங்காக உயர்ந்த பின்னே
அடுத்ததாகக் கடையொன் றாக்கி
அடிமுதலே இல்லாக் காலும்
படிக்கரைக்காற் பங்கும் வைத்தே
பங்காளி என்னக் கொண்டார்
துடிப்பாகப் பொருளைச் சேர்த்தால்
தனிக்கடையும் வைத்தே தந்தார்.

வேறு

அன்றையச் செட்டி முன்னேற்றம்
 அதற்குக் காரணம் ஆழ்பக்தி
 கொண்டிருந் தொழிலைக் கற்பதிலே
 காட்டுநி தானம் பணிவுடனே
 வென்றிடும் வழியை மேலாளர்
 மெல்லவே சொல்லிடக் கற்பதுவே
 கண்டிடும் வாழ்க்கை மலையேறக்
 கல்லெனப் போட்ட அடிவாரம்

கல்லைக் காலில் தொங்கவிட்டு
 கடலில் நீந்தச் சொன்னதுபோல்
 பொல்லாக் கடனும் பின்னிழுக்க
 போனார் அய்யா மாமனுடன்
 நல்லார் வழியைக் காட்டிவே
 நாலொடு இரண்டில் கடன்தீர்த்தே
 எல்லாச் செட்டி மார்போல
 எங்கள் அய்யா உயர்ந்தாரே!

முதலாங் கணக்கு முடிந்ததுமே
 முன்னே சென்றார் அடுத்தாளாய்
 பதவி உயர்வும் பெற்றாரே
 படிப்படி யாக உயர்ந்தாரே
 அதற்கும் அடுத்து மேலாளாய்
 அடுத்த ஊரின் பெருங்குடியாம்
 எதையுங் கொடுத்த வள்ளலவன்
 ஓகக் கடையில் ஏற்றாரே

கூட்டுத் தொழிலிற் சிலவாண்டே
 கொண்டார் வெற்றி பலவாக
 ஈட்டிச் சேர்த்த பொருளெல்லாம்
 எண்ணிச் சேர்த்தார் கருத்தோடு
 நாட்டித் தொழிலைத் தனியாக
 நடத்தும் திறனைப் பெற்றாரே
 போட்டுக் கொண்டார் தனிப்பெட்டி
 பெண்போல் வளர்ந்தார் விரைந்தேதான்.

வேறு

ஆண்டுசில கடந்த பின்னே

அக்கரையின் சீமை விட்டே

தூண்டுகிற ஆர்வத் தோடே

தாய்த்தமிழர் நாடின் உள்ளே

வேண்டுகிற பணத்தைக் கொண்டே

முதலாகத் தொடங்கினார் பாங்கே ×

காண்கின்ற பேருக் கெல்லாம்

களிப்பாக வளர்ந்தார் நன்றே!

× பங்குத் தொழிலும் செய்தாராம்

பலவாய்த் தொழிலை முதலாக

இங்கே செய்தார் இவரைப்போல்

எவரும் இல்லை துணிவோடு

தங்கக் கைகள் தொட்டதெலாம்

தளிர்ந்து வளரக் கண்டாராம்

எங்கும் இவரின் புகழ்பரவ

இவரைப் பாங்குச் செட்டியென்றார்.

× சாரதா பாங்கிங் கார்ப்பரேஷன்

காரைக்குடி பாங்கிங் கார்ப்பரேஷன்

× (சாரதா ஷேர் புரோக்கர்ஸ்)

இல்லறம்

எல்லார்க்கும் நல்லாளை

இன்னாத சொல்லாளை

இல்காக்குந் தெய்வமென

இன்றைக்கும் உள்ளாளை

நல்முத்துக் கருப்பன்மகள்

நற்கருணை விசாலாட்சி

இவ்விளங்கச் சிதம்பரனார்

ஏற்றாராம் இல்லாளாய்

கோணா முகமும்
 கொடுமையிலா நெஞ்சமும்
 தேனார் சொல்லும்
 தெவிட்டா அன்பும்
 பூமிக்கும் பொறுமை
 புகட்டும் நல்மனமும்
 சாமிகடல் கடந்துவிட்டால்
 சாத்திவைக்கும் மனக்கதவும்
 ஆழக் கடல்முழ்கி
 அருமுத்தை எடுத்தபின்னே
 நீள நெடுமூச்சை
 நிம்மதியாய் இழுப்பதற்கே
 கரைநாடி வருதல்போல்
 கடலோடிப் பொருளீட்டி
 வரையாது சேர்த்தாலும்
 வாழ்வென்றால் இந்நாடே
 வரவேண்டும் இங்கேதான்
 வாழ்வரசி காத்திருப்பாள்
 விருந்துண்டு மகிழ்வுண்டு
 விளைவாகும் நிலமுண்டே
 வந்தால் வரவேற்றுப்
 பிரிந்தால் மனம்பொறுத்து
 தந்தால் பட்டுத்தித்
 தகுமன்பை அவர்காக்கி
 மனப்பொறுமை மிகக்கொண்ட
 மாதரசி மார்களாலே
 இனப்பெருமை இன்றைக்கும்
 எங்குமொளி வீசுதய்யா
 இனப்பெண்மை போலவே
 எங்களுடை பாட்டியுமே
 மனப்பொறுமை மனத்தினிமை
 மனத்தெளிவு மிகக்கொண்டார்

குத்து விளக்கெனவே
மணமுடித்தார் நெஞ்சத்தில்
மகிழ்ந்திருந்தார் என்றைக்கும்
விருந்து புறந்தந்து
விரும்பி அறங்காத்து
தரும்பொருளிற் சிறிதேனும்
சிக்கனமாய்ச் சேர்த்துவைத்து
புகந்தநற் பெருங்குடிக்கும்
பெற்றவரின் பேருக்கும்
தகுந்தபுகழ் சேர்த்தார்
தகவுடைய சாலாட்சி
இல்லறத்தை முறைப்படியே
இன்பமுடன் தான்நடத்திப்
பல்லறமும் செய்துவந்தார்.
பல்லாண்டு வாழ்ந்தபின்னே
இல்லையொரு பிள்ளையென
ஏங்கும் நிலையுற்றார்
இல்லாத செல்வங்கள்
ஏதில்லை என்றாலும்
கல்லைக் கனியாக்கும்
கனிமுத்தம் இல்லையெனில்
இல்லையொரு இன்பமடா!
எவர்வாழ்வுந் தொல்லையடா!
உதித்த கருவெல்லாம்
உருவாகா நிலையழிய
உதிரும் பூக்கண்டு
உருகத் தலைப்பட்டார்
பலதலங்கள் பலகோயில்
பல்லறங்கள் செய்தவர்கள்
வலமாகப் பரங்குன்றின்
வடிவேலன் முன்பாக

மனமுருக மெய்யுருக

மனங்கொண்ட துயர்கரைய

இனம்வளரச் செழிவேண்டி

இளையோனின் பதம்வேண்டி

கண்மூடிக் கையேந்திக்

கனிமகவைத் தரவேண்டி

கண்திறக்கக் கண்டாராம்

கையுள்ள முக்காசு

கண்திறந்தான் கந்தனவன்

கலிதீர்த்தான் கந்தனவன்

என்றாடி மனமார

இறையவனைக் கைகூப்பிப்

போட்டாராம் உண்டியலிற்

பொற்காசு மூன்றையும்

கேட்டவரம் தந்ததுபோல்

கிளைவளர இரண்டோடு

உறவுயர ஒன்றளித்தான்

உலகத்தின் துயர்தீர்ப்பான்

பெருமையுற மூவருமே

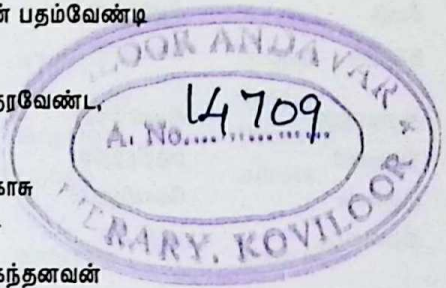
பெருவாழ்வே வாழ்கின்றார்

பல்லாண்டு வாழ்ந்தவரும்

பல்லறங்கள் தொடர்ந்திடுக

தொல்குடியின் சிறப்புயரத்

தொடரட்டும் அவர்புகழே !

காலை	எழுந்து	கடன்கள்	கழித்து
மாலை	தொடுத்து	மதிகுடிக்	கணிந்து
சீவஞ்	சிறப்புடன்	சிவனருட	புசை
நானூஞ்	செய்தார்	நல்லவர்	ஆனார்.
அரவாடுஞ்	சிவன்மேல்	அசையா	அன்பும்
திருமூலர்	மந்திரத்தில்	தெவிட்டாக்	காதல்
குருவாம்	கோவிலூர்ச்	சாமிகள்	மீதில்
திறம்பாப்	பக்தி	திகழ்ந்திட	வாழ்ந்தார்.
அறத்தொடு	கூடிய	அனைத்தும்	செய்வார்
திறம்பிய	செயல்களைத்	திரும்பியும்	பாரார்
குறைவறக்	குருவருள்	கொண்டார்	வாழ்வில்
நிறைவுடன்	வாழ்ந்தார்	நிமலனைச்	சேர்ந்தார்.
தன்னுடைக்	காரியம்	தானே	செய்வார்
பின்னவர்	யார்க்கும்	பாரம்	ஆகார்
எண்பதோ	டிரண்டிலும்	எல்லாம்	தானே
பண்ணிடும்	நிலையிற்	பரமனைச்	சேர்ந்தார்.
நாடி	வருவார்	நல்லவர்	என்னில்
வேடம்	இன்றி	விளம்பரம்	இன்றிக்
கூடிய	மட்டும்	கொடுத்தார்	பொருளே
தேடிக்	கொண்டார்	தேசன்	அருளே.
வள்ளல்	அழகன்	பழக்கம்	அதனால்
பள்ளிப்	பிள்ளை	படிப்பிற்	காக
அள்ளிக்	கொடுத்தார்	புத்தகம்	வாங்க
அள்ளிக்	கொண்டார்	அவனருள்	தானே!
சண்டை	வம்பு	சங்கடம்	என்றால்
அண்டை	அயலார்	இவரிடம்	வருவார்
சின்னடைப்	பிரித்துச்	சிக்கல்	விடுத்து
சண்டை	தீர்க்கும்	சமர்த்தர்	இவரே!

தொழிலில்	தீரர்	தியாக	ராசன்
வளரும்	பருவம்	வந்த	துயர்கள்
அழகாய்	நீக்கி	அன்புடன்	உதவ
பழகின்	பிரியாப்	பணிபின்	ஆனான்!
செலவைச்	சுருக்கிச்	செட்டாய்	வாழ்ந்து
வளங்கள்	பெருக்கி	வகையாய்ச்	சேர்த்து
வளர்ந்திடும்	அறங்கள்	வாழ்விற்	செய்வதே
பழைய	செட்டிப்	பழக்கம்	என்பார்.
நடப்பு	நாளில்	நன்றாய்த்	துவைத்தே
இடுப்பு	வேட்டி	இறுகக்	கட்டி
தடங்கல்	இன்றித்	தன்பணி	செய்தே
நடந்தான்	வாழி	நல்லவன்	வாழி!
குழமுறை	எதிலும்	குற்றம்	இல்லை
தொழிலிடம்	வாராத்	தோகையர்	பழக்கம்
வளமுறச்	சாதி	வளர்ந்திடக்	காரணம்
நிலையெனக்	கவனம்	நின்றிட	என்பார்.
எங்கும்	கணக்கு	எதிலுங்	கணக்கு
பங்கம்	வாராப்	பழக்கம்	என்பார்
வங்கிப்	பழக்கம்	வாழ்விற்	கொண்டார்
தங்கம்	என்னத்	தரத்தில்	உயர்ந்தார்.
அளவை	மிஞ்சும்	வளங்கள்	வேண்டாம்
வளங்கள்	மிஞ்சில்	வாட்டம்	மிஞ்சும்
அளவிலா	ஆடம்	பரமம்	வேண்டாம்
அளவொடு	வாழ்ந்தால்	அமைதி	என்பார்.
சொல்லில்	ஒன்று	செயலில்	வேறு
கொள்ளா	நல்லவன்	கொண்டது	போதும்
நல்லார்	இருவர்	நடுவிற்	பொருளைப்
பொல்லாப்	பின்றிப்	பிரித்தே	தந்தார்

எஞ்சிய துஞ்சிடும் கஞ்சிக் மிஞ்சும்	வாழ்வை வரைக்கும் ஞரியது பொருளைப்	இனிதாய் தொல்லைகள் கையிற் பங்கில்	ஆக்கித் இன்றிக் கொண்டார் வைத்தார்.
அறத்திற் பிரித்துக் தருமங் உரித்தன	ஞரியன காத்திடப் காத்துத் சொல்லி	அனைத்துந் பிள்ளைக்கு தலைமுறை உயர்ந்தார்	தனியாய் உரைத்துத் பேண அவரே!
நகரிற் தகவுடைப் மிகவுயர் தகுதி	ஞரிய பங்கைத் இடத்தை தரவே	நல்லவை தானே மக்கள் பெற்றார்	எதிலும் ஆற்றி நெஞ்சில் தானே!
ஆயிரம் ஆயிரம் போயிடாப் ஆயிரங்	பிறைகள் நல்லுரை பணிகள் காலம்	அன்பர் சொன்னார் பலவும் அவர்பெயர்	கண்டார் அறிவேன் செய்தார் வாழும்,
அன்புடன் என்றுமே பண்புடைப் தன்னறை	பணிவும் சிக்கனம் பணிகள் திறக்கும்	அடக்கம் தன்செவ என்றால் தர்மம்	தானும் வென்றால் பெட்டி செய்யுமே!

மாங்களம்

இன்னவை அவன்துணம் என்பதாலே
ஏற்றும் உலகம் என்றைக்கும்
பெண்ணுடன் மக்கள் பேத்திமாரும்
பேரப் பிள்ளை யாவருமே
அன்புடன் அவனை நினைப்பாரே
என்றும் அவன்வழி நடப்பாரே!
பொன்னும் புகழுடன் வாழியவே
புண்ணியப் பெயரோன் வாழியவே!

நகரத்தார் பண்பு

அறம்தன்னை உயிராய் மூச்சாய்
 அகம் மகிழ்ந்து செய்யும் மக்கள்
 நிரந்தரமாய் நிற்கும் கோயில்
 நிலை வளர்க்கும் கல்விச் செல்வம்
 வரம்பெற்ற தமிழின் பணிகள்
 வாழ்வளிக்கும் அன்ன தானம்
 அரவணைக்கும் அன்பின் செயல்கள்
 அனைத்தும் இனத்தின் அடையாளம்

முன்னோர் செய்தநல் அறங்கள்
 முன்னின்று காக்கும் அதனால்
 பின்னோர்கள் உலகம் எங்கும்
 முன்னிற்கும் தலைமை கொண்டார்
 இருக்கின்ற துறைகள் எல்லாம்
 இருக்கின்றார் எங்கள் மக்கள்
 பிறக்கின்ற புதுமை எனினும்
 பிடிக்கின்றார் முதலாம் இடத்தை

அறவழியில் ஈட்டும் பொருளில்
 அறத்திற்கும் பங்கு வைத்தார்
 அறவாணர் சுற்றம் மக்கள்
 அரேசாடு இறைவன் என்றே
 முறையாகச் செலவைச் செய்தார்
 முதலாக என்றும் நின்றார்
 மறவாது செய்வீர் அறங்கள்
 வருவோரும் வாழ்வார் உயர்ந்தே.

தனக்கென்றே தருக்கித் திரிவான்
 தனிமனிதத் தீவே! துடிப்பிலை
 மனிதத்தை மறந்தீர் என்றால்
 மகிழ்வில்லை! துணையும் இல்லை!
 மனிதனுடைத் தன்னலம் மாறவே
 மணக்கோலம் கண்டார், பெருகும்
 இனத்தாலே உறவுகள் வளரும்
 உலகத்தின் எல்லை நெருங்கும்.

தங்களுடைய ஒற்றுமையால் தரணிபுகழ் பெற்றவர்கள்
எங்குலத்தார் பெருமைகளை எடுத்தியம்பப் போதாது
கரைகடந்து பொருள்தேடி கடல்போலும் செல்வத்தை
நிறைவழியே சேர்த்தார்கள் நிறைவாக வாழ்ந்தார்கள்.

இறைவர்க்கும் கல்விக்கும் என்றும்வாழ் தமிழுக்கும்
உறவோர்க்கும் உதவித்தான் உன்னதமாய் வாழ்ந்தார்கள்.
மறவாத வாக்கும் மாறாத பக்தியும்
உறவோடு பாசமும் அவருடைய பண்பாடு

அறவழியே வெல்லுமெனும் அசையாத நம்பிக்கை
உரமான உழைப்பாலே உயரத்தில் நின்றார்கள்
இடைப்படை காலத்தில் இழந்தார்கள் செல்வத்தை
இடித்தார்கள் வீடுகளை இழப்பிற்கோ அளவில்லை.

கடலோட வழியில்லை கடனாளி ஆனார்கள்
உடன்செய்யத் தொழில்இல்லை உள்மயக்கம் கொண்டார்கள்
கூதாடித் தோற்றார்கள் வாதாடித் தொலைத்தார்கள்
மாதாடித் தோற்றார்கள் மனம்வாடித் தவித்தார்கள்

முன்செய்த அறப்பயனால் முன்வந்தாள் கலைமகளும்
பென்செய்த தவத்தாலே பின்னவளும் துணைவந்தாள்
கல்விக்கண் திறந்தார்கள் கடைவள்ளல் பின்வந்தார்
மெல்லவே முன்னேறி மேலானோம் இன்றைக்கு.

உலகெங்கும் பரவித்தான் உயரங்கள் தொடுகின்றார்
நலமாக நம்பினைஞர் நாளும் உயர்கின்றார்
அறவழியே வெல்லுமெனும் அசையாத நம்பிக்கை
உரமான உழைப்பால் உயரத்தில் நின்கின்றார்.

அன்றாடச் செலவிற்கு அரைக்காகம் வீணாக்கார்
கொண்டாடும் விசேடத்தில் கொட்டுதற்கும் அஞ்சாதார்
குணம்பார்த்துக் குலம்பார்த்துக் குடிசெய்த அறம்பார்த்து
மணம்பேசி முடிப்பார்கள் மனம்நிறையச் செய்வார்கள்.

நகரத்தார் திருமணம் சில சிறப்புச் சடங்குகள் முன் சடங்குகள்

முகூர்த்தம் வைத்துப் பாக்கும் வைத்து
முகூர்த்தக் கால்நாட்டி முறைப்படியே மணம்சொல்லித்
தொடங்குவார் சடங்குகளை; நந்தைவழி தாய்வழியும்
தொடர்பறாப் பங்காளி சடங்குண்டு அனைவர்க்கும்

திருவிளக்கை நடுவீட்டில் திசைவிளங்க ஏற்றிப்பின்
அரசுபோல் வாழவேண்டி அரசாணிக் கால்நாட்டித்
திருவுடையார் கூடித் திகழ்கோலம் தானிட்டு
நறுஞ்செங்கல் நடுவைத்து நல்லமனை போட்டிடுவார்

பழுத்த பழமான பங்காளி ராசியுளார்
கழுத்திரு கோத்திடுவார் கனநகையும் சேர்த்திடுவார்
கண்ணேறு தோஷம் கழிந்திட வேண்டியே
பெண்மயிலும் பெருவாழ்வு வாழ்ந்திட எண்ணியே

மங்கல இசைமுழங்க மாமன் காப்பிடுவார்
மங்கைக்கு மாமியும் பூங் கழித்திடுவார்.

மாமவேவு

காரும் வண்டியும் அறியாக் காலம்
ஊரில் மின்னொளி இல்லாக் காலம்
அடுத்தார் இருக்கும் ஆயான் வீடு
எடுத்து வருவார் அம்மான் மார்கள்

நெல்லுடன் காய்கறி இலை, பழம் என்றே
எல்லாச் சீரும் தலைச்சுமை யாக
வருவார்க்கு விளக்கால் வழியைக் காட்டி
இறக்கி வைப்பார் வீட்டின் உள்ளே

அன்பைக் காட்டும் இந்தச் செயலே
பின்னர் வேவிறக்கும் பாவனை ஆனது

இருகரம் தன்னில் வெற்றிலை பாக்குடன்
திருவுடை முக்கண் தேங்காய் ஏந்தி
திருநிறை பூரண கும்பம் கொண்டாற்போல்
திருநிறை செல்வி திருப்பூட்டிக் கொள்கின்றாள்

முக்கண் தேங்காய் முதல்வன் சாட்சி
எக்கண் இணைந்தே இருப்பது மாட்சி
முதலில் அணிவது கோவில் மாலை
மும்முறை மாற்றுவது மங்கல மாலை.

மணவறை - பூமணம் இடுதல்

ஐம்பெரும் பூதங்கள் அருளினைப் பொழியவே
ஐங்கடன் இவர்கள் அறவழி ஆற்றவே
ஐங்கலப் பாலிகை அளவொடு பங்கிட்டு
பங்கும் உறவும் பூமணம் இடுதல்
எங்கும் இல்லா எங்கள்தனிச் சடங்கு
மங்கலமாய் மனையறம் மாண்புற வாழ்த்தவே!

பணம் எழுதுதல்

வளவுப்பெண் எல்லாரும் வளமோடு வாழவெண்ணி
வளவுள்ள பெரியவர்கள் வகைபார்த்து மணம்பேசி

வரும்செலவில் பங்கேற்று வகையாகச் செய்தார்கள்
ஒருகுடியாய் ஒற்றுமையாய் வகைப்பெருமை காத்தார்கள்

பின்வந்த வெட்டிப் பேச்சாளர் கலகத்தால்
கண்துடைப்பாய் கடைமையாய்க் கால்ருபாய்க் கதைஆச்சே!

ஆத்தங்குடி பிறந்தார் அய்யா சுப்பையா
மூத்த தலைவராம் மூதறிஞர் ராஜாஜி
ஆப்த நண்பராம் அவர்நல்ல தேசபக்தர்
நேத்திரம் போலும் நல்லமகன் ராஜகோபால்

தந்தை

சொல்லால் செயலால் சேவைசெய் நல்மனத்தால்
நல்லவர் ராஜகோபால் நல்லகுணக் குன்றாவார்
தொல்லியல் பேராளர் தொலையாத வரலாறு
கல்வெட்டுக் கணக்காளர் கனிவான பண்பாளர்

தாய்

துணைஎன்ற சொல்லுக்குத் தக்கதொரு இலக்கணமாய்
துணைநின்று செயலாற்றும் திருவுடையார் பவானி
தனிநின்றுந் தொழில்செய்யும் திறமைமிக உடையார்
கனிவான பேச்சாலே காரியங்கள் சாதிப்பார்.

மணமகள்

பெற்றமகள் உமையாள் பேர்சொல்லும் இனிய மகள்
கற்றறிந்து கனஜோராய்க் காரியமும் பார்க்கின்றார்
அன்பினியாள் அழகுடையாள் ஆற்றலுந் தானுடையாள்
இன்றினிதாய் மணங்கொள்வாள் இனிதாக வாழ்கவே!

மணமகள்

கல்விக்கும் தமிழுக்கும் கொடைதந்த காரைநகர்
கல்லூரிக் காசாளர் கனிவான வீரப்பர்
நல்லமகன் அழகப்பர் நிறைச்செல்வன் சுப்பிரமணி
செல்வப் பெருங்கோதை கைப்பிடித்தார் வாழ்கவே!

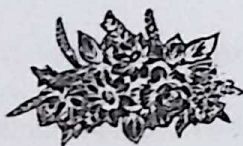
ஆணோ பெண்ணோ அனைவரும் சமந்தான்
நானா நீயா வேண்டாமே கர்வந்தான்
தேனாய்ச் சர்க்கரையாய் சேர்ந்தே வாழ்வீரே!
வாழ்நாள் முழுதும் மகிழ்வாய் வாழ்வீரே!

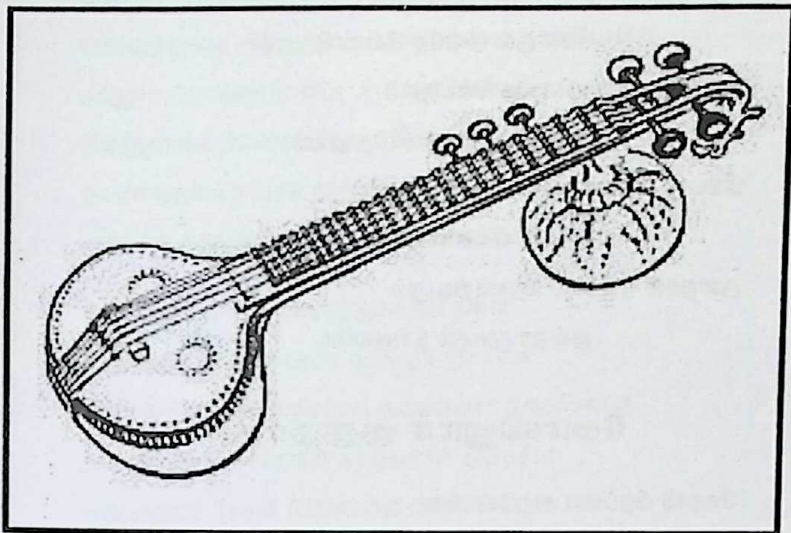
ஒத்த மனம்பெற்று எப்போதும் அனுசரித்து
மெத்தநாள் உறவுகள் மெச்சிடவே வாழ்வீரே!
விடிகாலைக் காற்றாக முழுநிலவு ஒளியாக
அடிவானச் சிவப்பாக இதமாக வாழ்வீரே!

இசைபோல் இனிதாக இயல்போல் நேராக
நகையுறு நடனம்போல் நிறைவாய் வாழ்வீரே!
அப்பத்தாள் அய்யாபோல் அன்புடனே வாழ்வீரே!
எப்போதும் அறவழியே நலஞ்செய்து வாழ்வீரே!

மன்றம் வாழி மணந்தார் வாழி
கொண்டார் வாழி கொடுத்தார் வாழி
இன்று போல் இவர்கள் என்றும் வாழ்கவே!
நன்றே வாழ்வார் நாயகன் அருள்கவே!

(27.06.2007)

கோவிலூர் ஆதீனகார்த்தர்

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ நாச்சியப்ப ஞான தேசிக சுவாமிகள் 27.4.97 அன்று புது தில்லி நகரத்தார் நற்பணிச் சங்கத்திற்கு வருகைதந்தபோது வாசித்து அளிக்கப்பெற்ற

வரவேற்புப் பா

கோவிலூர் ஆலயம்

ஞாலம் உயர் செய் ஞானத்தை

நாலும் ஆறும் ஆக்குவித்தே

ஆலின் கீழமர்ந் தறிவுரைத்தான்

அன்பே மேவிட அவனருளாற்

கோலம் நிறைவுறு கோவிலூரிற்

கோயில் செய்தான் பாண்டியனே

நாளும் வளமுயர் நகரத்தார்

நற்பணி காத்தார் நலமுறவே

நகரத்தார் குலப்பெருமை

அறமே தலையாய்க் கொண்டகுலம்

அரனஞ் ஒன்றே வேண்டுகுலம்

நெறியே குறியாய்க் கொண்டகுலம்

நியமம் தவறா துயர்ந்த குலம்

பிரியாப் பிணைப்பைப் போற்றுகுலம்

பிரியும் கிளையை வளர்த்தகுலம்

குறைகள் ஒருகால் தோன்றிடினும்

குன்றா துயரும் நங்குலமே.

கோவிலூர் குருநாதர்

வேராம் பிறப்பை அறுக்கவல்ல

வேத முடிவைத் தமிழாக

சீரிய மாணவர் யாவருக்கும்

சிறப்பாய்ச் சொல்லித் தருமடமாம்

நேரிய கோயில் ஆண்டவரின்

நேரடித் தோன்றல் இவர்தாமே

பாரில் பன்னலம் பெருக்கிடவே

பண்புறு தவமே கொண்டாரே.

நுண்கலை பலவுஞ் சிறந்தவராம்

நூல்கள் படைப்பதில் வல்லவராம்

நன்னெறி பொருளை ஈட்டியவர்

நல்லகும் பண்பின் நாயகராம்

எண்ணரும் அறங்கள் பெருக்கிடவே

ஏற்றார் புண்ணியத் தலைமையே

பொன்னடி பதித்தார் நம்மிடையே

பொங்கிடும் பொங்கிடும் வளந்தானே!

சுத்தானந்த சரஸ்வதி

வானத்துத் தலைவருக்கு வாய்த்த மயன்போலே
மோனத்துறை சிவனுக்குத் தொண்டுசெய் நந்திபோலே
காணும் நொடிக்குள் கடமடம் உருவாக்கி
வேணும் வசதிகளை விநாடிப் பொழுதாக்கித்
தயானந்தக் கோபுரம் தாங்கும் கல்தூண்
அயராது உழைக்கும் அன்புமனக் கர்மயோகி

வேதாந்தக் கப்பல் விரைந்துஎங்கும் நல்ல
நாதாந்தப் பொருள்பரப்ப நங்கூரம் இச்சாமி
கனிபழுத்துக் கிளைநிரம்பக் கண்காணா வேர்போலே
நனிசிறக்கும் தயானந்த நற்குருவின் முதற்சீடர்
சுத்தானந்த யோகி செகம்புகழ வாழ்கவே
எத்திக்கும் தொண்டியற்றி இன்றுபோல் வாழ்கவே!

தாயைத் துறந்து தந்தை மறந்து
நேயத்தார் விடமிங்கே நேர்ந்த பிறப்பாம்
நோயைத் தீர்க்கவே நாடிக் கற்கின்ற
சேயாம் சீடருக்குச் சிறந்த நல்லன்புத்
தாயாகித் தந்தையும் தானே ஆகி
நேயங்கொள் நடபாகி நித்தம் காக்கின்றார்

எழுபது பேரை இனிதாய்க் காக்கின்ற
பழுத்த சம்சாரி பண்பாலே சந்யாசி,
எழுபது வயதும் இனிக்கின்ற இளைஞர்
உழைக்கும் உத்தமர் இனிதே இன்னும்ஓர்
எழுபதும் வாழ்கவே எம்சாமி வாழ்கவே!
தொழுகின்றோம் இறைஅடி பல்லாண்டு இவர் வாழ!
தொழுகின்றோம் இவர்அடி தூயவரின் ஆசிக்கே!

ஜூன் 1999

திருத்தலப் பயணம்

எங்கள் மூவகைப் பங்காளிகளும் (நா.வ.மெ.-மெ.மெ-வீர வகை) 1992 ல்
இராமேஸ்வரம் திருத்தலப் பயணம் சென்று திரும்பிய போது எழுதியது.

அருளுடைப் பாடடி அழகாத்தாள்

அன்புடை வழிவழிப் பிள்ளைகள்தாம்

ஒருங்கே கூடி அன்புடனே

இராம நாதரை வணங்கிடவே

இருபேர் உந்தில் புறப்படோம்

இருவினை வருவினை ஓடிடவே

பெருகும் புண்ணியம் செல்வங்கள்

பெருமான் அடியை வணங்கிடவே!

உப்புர் வெய்யில் உகந்தவரை

வினைகள் தீர்க்கும் விநாயகரை

இப்புவி காக்கும் எம்மவரை

எம்முளம் நிறையக் கும்பிடோம்

தென்திசை காக்கும் திருமாவின்

திருப்பதம் நீட்டிய திருக்கோலம்

எண்ணியது அருளும் புள்ளாணி

எனும்பதி கண்டோம் தவப்பயனே!

ஆடடிப் படைப்பவர் ஒன்பதுபேர்

அல்லல் தீர்ப்பவர் அவர்தாமே

வாடடி எடுப்பார் தீநாளில்

வளங்கள் தருவார் நன்னாளில்

அலைகடல் நடுவே நவரீதுக்க

அஞ்சும் மனத்துடன் வலம்வந்தோம்

உலையாத் திடமுடன் திறம் தந்து

உவந்து வளர்ப்பார் நமைத்தாமே!

தேடிப் பிடித்த பாவங்கள்

தீர்த்தே ஓட்டும் வரங்கொண்ட

கோடித் தீர்த்தம் ஆடிப்பின்

கோமான் வணங்கிய ராமேச்வரம்

நாடிச் சேர்ந்தோம் நல்லபடி

நயந்து பழகி மகிழ்ந்தோமே

ஆடிக் களித்தே எல்லோரும்

இணைந்து பாடிச் சிரித்தோமே!

சிறுவர் கணேசு அண்ணாமலை

சிறப்பாய் பிரேக் நடனமிட

அருமைப் பேரன் பாலாஜி

ஆடித் தீர்க்கக் கண்ணிறைந்தோம்.

சிறுமியர் ராஜி சிவகாமி

சிலுக்காய் ஆடிக் களிப்பூட்ட

அருமைத் தம்பி மெய்யப்பன்

அழகாய் நடத்துச் சுவைகூட்ட

அழகுப் பெண்ணாம் வள்ளியம்மை

அருமை கணேசு மணிகண்டன்

வளரும் விழுதுகள் ஆட்டத்தில்

வருடும் தென்றல் உணர்ந்தோமே.

எங்கள் தாயார் அழகம்மை

இனிய அண்ணி வள்ளியம்மை

சங்குக் குரலில் தாலாட்ட

தொட்டில் காலம் தொடடதம்மா!

அறத்தின் மூர்த்தி இராமனும்

அரக்க வேந்தன் இராவணனை

மறத்தால் வென்ற வினைஅழிய

வணங்கிச் சிவனை வேண்டியதால்

அருடபதியாம் தென்கரை ராமேசுவரம்

அனைத்துப் பாவம் தீர்ப்பதுவாம்

விரும்பிச் சென்றோம் தலப்பயணம்

வினைகள் தீர வேண்டித்தான்.

இருபத்து இரண்டு தீர்த்தங்கள்

இணைந்து ஆடிய அழகதனை

ஒருகவி உரைத்திடல் ஆகாதே

இருவினை விலகி ஓடாதோ!

நெஞ்சம் உருக நினைவுருக

நின்ற உடலும் மெய்சிலிர்க்க

தஞ்சம் தரவல தாய் அவளை

தக்காள் பர்வத வர்த்தினியை

அஞ்சும் நெஞ்சின் அடைக்கலமாம்

அருள்நிறை இராம நாதருடன்

விஞ்சும் பக்தி உணர்வுடனே

வணங்கிப் பணிந்தோம் வளந்தானே!

பெரிய கோவில் இதுபோலப்

பிறிதொரு கோவில் கண்டதில்லை

பெருமைக் கொருதலம் ராமேசுவரம்

பேரருடகு ஓர்இறை ராமநாதர்

மருவிய துன்பம் பாவங்கள்

மறையும் நொடியே நம்புங்கள்

இறைவன் பாதம் வேண்டுங்கள்

என்றும் இனிதே வாழுங்கள்.

மறைந்த மூத்தோர் அருள்வேண்டி

மனமும் செயலும் ஒன்றிடவே

நிறைந்த மண்டபம் நடுவினிலே

நல் இணைத் தம்பதி ஐம்பதுபேர்

உரத்த குரலில் மந்திரத்தை

ஒன்றாய்ச் சொன்ன எழில்கண்டு

வருத்தும் துயர்வினை பாவங்கள்

வழிவிட்டுத் தூரப் போகாதோ!

திரும்பும் வழியில் சிவனாரின்

திருத்தலம் உத்தர கோசமங்கை

மரகதப் பச்சை லிங்கத்தின்

மகிமை கேட்டு மகிழ்ந்தோமே

தேனைப் பிழிந்த தமிழாலே

திரண்ட பக்திப் பிழிவாக

ஊனை உருக்கிக் கனியாக்கும்

வாசக நினைவால் நெகிழ்ந்தோமே!

அன்னை மீனாட்சி திருக்கோயில்

அன்புக் கோமதி அப்பத்தாள்

கண்ணே றழியக் கருத்துடனே

கனிவாய்க் கழித்தார் திருஷ்டியுமே!

குற்றங் குறைகள் சொல்லாதே

கூடிக் களித்த தலப்பயணம்

நிற்கும் நினைவில் பல்லாண்டே!

நிறைக்கும் நெஞ்சைப் பல்லாண்டே!

**உயர்திரு சுப. சித. பழநியப்ப செட்டியார்
திருமதி விசாலாட்சி ஆச்சி**

**திருமணப் பொன்விழாவில் (19-4-96)
கொள்ளுப் பேரன் பேத்தி வேண்டுகல்**

பட்டுப் பாவாடை பட்டுச் சட்டை படு கொண்டாட்டம்
பாட்டி ஆயா அய்யா அம்பதாங் கல்யாணக் கொண்டாட்டம்
ராணி போல பாட்டி ஆயா ராஜா போல பாட்டய்யா
தேனீ போல மாமா அத்தை சிட்டுப் போல நாங்கள்
அழகுக் குடும்பம் கூடிக் கொண்டாடும் அருமைக் கொண்டாட்டம்
வளங்கள் சேர்த்து வயதும் தந்த எங்கள் பாட்டி ஆயா அய்யாவை
பிள்ளார் அப்பா காப்பாத்து பிள்ளைகள் கும்பிடோம் காப்பாத்து
எல்லாரும் நல்லா இருக்க பிள்ளார் காப்பாத்து காப்பாத்தே!

கொள்ளுப் பேரன் விஷ்ணு மெய்யப்பன் லண்டன் ,
கொள்ளுப் பேரன் விஷ்ணுப்பிரியா சிவராமன், காரைக்குடி

உயர்திரு. சுப. சித. பழநியப்ப செட்டியார்- திருமதி விசாலாட்சி ஆச்சி எழுபதாம்
ஆண்டு நிறைவு விழா (பிரத சாந்தி) காசித் திருத்தலத்தில் குருமகா சந்நிதானம் கோவிலார்
ஆதீனகர்த்தர் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ நாச்சியப்ப ஞானதேசிக சுவாமிகள் அருளாளர் தலைமையில்
வெகுதான் ஆண்டு சித்திரை மாதம் 6ம் நாள் (19-4-1998) ஞாயிற்றுக்கிழமை
நடைபெற்றபோது குலவிழுதுகளாம் பெயரன், பெயர்த்திகள் அவர்தம் செல்வங்களும்
வேண்டிய

இறைவன் அருள்வேட்டல்

பழநியப்பப் பேராளர் எங்கள் அய்யா
பெற்றோர்கள் பெயர்வளர்க்கும் பண்பே கொண்டார்
தளர்வில்லா நெறிகொண்டே தொழிலைச் செய்தார்
தணிக்கையிலே வல்லாளர் தலைமை.கொண்டார்.

உழவாரப் படையாளி அப்பர் பெயரால்
உளமாரப் பணி செய்தே ஓங்கும் குடியில்
வளர்ந்துவந்த திருவனையாள் எங்கள் ஆயாள்
வாழ்வரசி பதினாறு பேறுங் கொண்டார்.

நிழல் வளரும் ஆல்போலே வேருங் கொண்டார்

நல்லகிளை பலவாகி விழுதுங் கொண்டார்

வளம் வளர மனம் மகிழ அறங்கள் கண்டார்

எழுபத்தும் நிறைகண்டார் இறைவன் அருளே.

ஜெயங்கொண்ட சோழீசர் அருளால் எதிலும்

ஜெயங்கொண்டார் அவருக்கே தொண்டும் கொண்டார்

நயங்கொண்ட நல்லாளாம் எங்கள் ஆயாள்

நல்லதுணை கொண்டதனால் நலமே கொண்டார்.

இல்லாளின் முகராசி அறிவார் அய்யா

அதனாலே சாலாட்சி ஆளுங் காசி

நல்லபதி கொண்டாரே அறுபது எழுபதும்

நல்கட்டும் சாலாட்சி நூறும் மேலும்

திருநெல்லைத் தாயாரின் அருமை மகனாய்த்

திகழ்கின்ற நாச்சியப்ப முனிவர் என்னும்

அருளாளர் அன்போடே கூட்டும் மாலை

இவர்தம்மை நூறாண்டு வாழ்த்தும் இனிதே.

கற்பகத்தாய் அடிபோற்றும் கணக்கர் இவர்பால்

கணக்கின்றி அருள்உடையாள் மேலும் ஞான

சற்குருவின் ஆசியுடன் வளரும் அருளால்

சீருடனே நூறாண்டு வாழ்க வாழ்கவே!

இறை அருள்வேண்டும் ஆலின் விழுதுகள்

திருமதி. உமா மெய்யப்பன்

திருமதி. சித்ரா சிவராமன்

செல்வன். ராம. வைரவன்-செல்வன். ராம. பழனியப்பன்

செல்வன். சுப. நாச்சியப்பன்-செல்வன். சுப. பழனியப்பன்

செல்வி. பழ. சுப. விசாலாட்சி-செல்வன். பழ.சுப.பழனியப்பன்

செல்வங்கள் விஷ்ணு-பிரியா-ஸ்ரீநிவாஸ்.

நாட்டுக்கோட்டைச் சத்திரம்

காசித் திருத்தலம்

1-4-1998

இளமையில் [1960-1965] படிக்குங்காலத்து எழுதிய கவிதைகளில் சில மாதிரிக்காகத் தரப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆழ்ந்த அமைதி அமையக் கண்டேன்

அமுத கண்ணில் ஒளியைக் கண்டேன் - அதில்

அத்தனை தூசங் கரையக் கண்டேன்

தொழுத கையில் அருளைக் கண்டேன் - அதில்

தோன்றும் வள்ளற் குணத்தைக் கண்டேன்

விழுந்த உடலிற் பணிவைக் கண்டேன் - அங்கு

வாழ்ந்த பேயும் தொலையக் கண்டேன்

அமுந்தும் பக்தி அமுதம் கண்டேன் - நெஞ்சில்

ஆழ்ந்த அமைதி அமையக் கண்டேன்.

தெய்வத்தைப் பாடுங்கள்

தெய்வத்தைப் பாடுங்கள் தீத்திறங்கள் அழியட்டும்

உய்யவழி அவனடியே உரக்கவே பாடுங்கள்

மெய்யன்புகழ் பாடுங்கள் மேன்மையுற்று ஆடுங்கள்

அய்யனடி மெய்யென்று ஆனந்தமாய் ஆடுங்கள்.

மெய்வித்தைப் படைப்பதற்கு மேதினியில் ஆளுண்டோ?

செய்வித்தைச் சாலத்தாற் செகமாக்க ஆகுமோ?

தெய்வத்தை நம்பாதான் தன்னையே நம்பாதான்

மெய்விதிர்ப் பாடுங்கள் மேனிசிவிர்த் தாடுங்கள்

வீட்டில் இருந்தாலும் வீடிழந்து மாளலாம்

பாட்டை நடந்தாலும் பல்லவனே முட்டலாம்

ஏட்டில் ஏழுதியவன் அவனன்றோ எண்ணுங்கள்

நாட்ட முடன்பாடி நல்லருளே சேருங்கள்.

ஒருதுளி விந்துதான் உன்னுயிர் ஆக்கம்

சிறுதுளிக் காற்றுதான் உன்னுயிர் ஓட்டம்

அருளாளன் அவனல்லால் ஆராக்க வல்லார்

திருவருள் சேர்த்திடவே தெய்வத்தைப் பாடுங்கள்

ஆல மரத்தின் பெருமை யாதலா சிங்கா- அங்கே
ஆண்டிகள் பலர்சுடித் தூங்குதல் தானடி சிங்கி

நீல வானத்தின் பெருமைநீ கூறலா சிங்கா- அது
நிதியற்றோர் கூட்டுக்கும் நீள் கூரை ஆவதடி சிங்கி

ஞாலம் இதனுக்கோர் பெருமையை மொழியலா சிங்கா-கொண்ட
தாழ்வுயர்வால் இதுகுடை சாயாமல் இருப்பதடி சிங்கி

வாழும்பிற உயிர்க்குப் பெருமை உண்டோலா சிங்கா-அவை
வஞ்ச மனிதரிடை வாழுவதே பெருமையடி சிங்கி.

எழுபதுகளில் எழுதியவற்றில் சில கவிதைகள் மாதிரிக்காக

பாரதி பற்றிய கவிதைகள் மீண்டும் பிறப்பாரோ?

வதைத்திட்ட வெள்ளையரைப் பாவால் உதைத்திட்ட

வீரன்என்று பாடு குயிலே-அடிமை

தீரஎன்று பாடு குயிலே

சிதைக்கின்ற தாழ்வுயர்ச்சி தொலைக்கின்ற பாக்கடலை

செல்வமெனப் பாடு குயிலே-அவனே

தெய்வமெனப் பாடு குயிலே

வதைக்கின்ற நிலைஇன்றும் நாடடினிலே மாறவில்லை

வந்துதிக்கச் சொல்லு குயிலே-வண்கவிதை

தந்துதவச் சொல்லு குயிலே

சிதைக்கின்றார் இருக்கின்ற சீர்கேட்டைச் சிங்கத்திடம்

உரைப்பாயோ சொல்லு குயிலே-மீண்டும்

பிறப்பாரோ? சொல்லு குயிலே.

யாவும் தமிழால் செய்திட ஆகும்

இருண்டு கிடந்த எங்கள் இல்லம்
 ஒளிரச் செய்யும் விளக்குநீ
 மருண்டு கிடந்த மக்கள் அச்சம்
 மறையப் போக்கும் மறவன்நீ
 திரண்டு கிடக்கும் சாதிச் சமூகை
 தீர்த்திடப் பாடிய தீரன்நீ
 வறண்டு கிடந்த வண்டமிழ் ஆற்றை
 வளமே ஆக்கிய அருவிநீ

புலங் கிளியும் பறந்து மகிழ்ந்திட
 பாவளத் தோட்டம் போடவன்நீ
 கூடவுங் குயில்கள் கூடித் குலவிடக்
 காவினைக் காத்திடும் கொற்றவன்நீ
 மேவுங் கவிகள் மேலும் வளர்ந்திட
 மேல்வழி காட்டிய மாகவிநீ
 யாவும் தமிழால் செய்திட ஆகும்
 என்று சொன்னவன் நீதானே!

கம்பன் வசம் ஆனேன்

உலகளந்த பெருமானைத் தமிழளந்த கவிக்கம்பன்
 அழகளக்க எனதறிவுக்கு அருகதையும் தான்உண்டோ!
 முழுதளந்து முடிக்குமுன்னே மூண்டுவிடல காதலினால்
 அளவெடுக்க முடியவில்லை அமுதரற்றிப் புலம்புதம்மா

உன் அருமைக் கவிகேடல நாள்தொடராய் உணவில்லை
 உன்றினைப்பே மனதோங்கி உறக்கம் தானும் இல்லை
 பொன்றிறமும் ஒளிஞறைய பெருவளையும் தங்குதில்லை
 என்னெஞ்சு புலம்புவதும் உன்செவிக்குக் கேட்கலையே

வஞ்சமகள் நடையழகில் வயமிழந்து உணையடைந்தேன்
கொஞ்சமெழில் சானகியாள் கூடஅழுது தவித்திருந்தேன்
விஞ்சுகிற பேரறிவு விலங்குகண்டு வியந்திருந்தேன்
செஞ்சுவை தமிழ்த்தேனை உண்டதனால் நிறையழிந்தேன்.

பேரழகுக் கவிபடைத்த பேராளன், குணமெல்லாம்
சீருடனே படைத்திட சீராளன், கம்பன்எழில்
யாருரைக்க முடியும்அம்மா முடிவில்லாப் பெருமானின்
பேருரைத்த காப்பியத்தால் முக்காலும் வாழ்வானே

கோயிலுற்ற திருத்தலமாம் காரைநகர் பிறந்ததனால்
பாயிரமாய்க் கவிபாடிப் பணிந்திடவே முனைந்திடேன்
ஆயிரமாய் அவனைப்போல் கவிபாட வழியிலையே
வாயிலையே வாய்த்ததிருச் சொல்லிலையே என்செய்வேன்!

பாவலர்களே வருக வருகவே!

ஆயிரங்கால் வாழ்கின்ற இன்னமுதாம் பாவுடையீர்,
ஆயிரங்கால் மண்டபம் ஆக்கிக் கவிபடைக்கச்
செய்ய வழியில்லை செய்யநாள் இலையே
ஐயா பொருளும் ஆளும் உதவலையே
பளிங்காலே மாளிகை பாங்காகக் கட்டி
எழிலார் கவியரங்கை ஏற்றவும் தோதில்லை
போகட்டும் என்றொத்திப் போட்டேன், பிறகுயான்
தேக்கு மரமெடுத்து தேர்ந்தஇடம் தான்நட்டு
பாக்கு மரமெடுத்து பார்த்துஇடம் தானிறுத்தி
பார்க்கும் இடமெல்லாம் பார்வை நிலைத்திருக்க
நோக்கும் இடமெல்லாம் நோர்த்தி தெரியவே
பட்டப் பகலொரு வெள்ளி முளைத்ததென
வெட்ட வெளிப்பொட்டல் வேய்ந்த எழிற்கூடம்
வெள்ளித் தகடெனவே வெள்ளைத் திரையிட்ட

பல்மணித் தொங்கலிட்டுப் பாங்காய் விளக்குமிட்டு
 மாவிலைகள் தோரணங்கள் மாண்புறவே கடடிவைத்து
 பாவலரைக் கூடிவரப் பார்புகழும் காஷ்மீர்
 சிவப்புநிறக் கம்பளத்தைச் சீராய்ப் பரப்பிக்
 கவியாளும் மன்னவரைக் கண்ணிறையத் தானழைக்க
 ஆசை மிகப்பட்டேன் ஆனவரை பாடுபட்டேன்
 நேசம் வளர்ந்தளவு ஆசை வளர்ந்தாலும்
 காசுதான் கையில்லை காதல் குறைவதுண்டோ
 பூசலார் நாயனார் போலயான் நெஞ்சுநிறை
 நேசமுடன் நேயர்க்கு நீடுயர்ந்த மாளிகையை
 நெஞ்சுள்ளே கடடிவிட்டேன் நீளக் கரம்நீட்டி
 நெஞ்சில் இடமுண்டு நீள்புவியில் வாழ்கின்ற
 கொஞ்சம் புலவர்கள் யாவரும் வந்திருக்க
 இப்பாரில் எல்லோரும் ஆண்டான் புகழ்பாட
 அப்பூதி போலே அடியவன் பாரதி
 பேர்பாடும் பாரதி கலைக்கழகப் பாவலரே
 நீர்பாடும் பாடல் அரங்காக நெருக்கமிகச்
 சேர்க்கின்ற இக்குடிசை சிந்தை கொளவேண்டி
 சேர்ந்துகரம் கூப்புவேன் தாழ்ந்து.

20.4.2000 அன்று ரிஷிகேஷில் கோவிலூர் வேதாந்த மடத்தைக்
 கோவிலூர் ஆதீன் கர்த்தர் ஸ்ரீலக்ஷ்மி நாச்சியப்ப ஞான தேசிகரும் பூஜ்ய ஸ்ரீ தயானந்த
 சரஸ்வதி ஸ்வாமிகளும் கூடித்திறந்து வைத்த திறப்பு விழாவில் வரவேற்புக் கவிதை.

இமயச் சிகரம் பலஉண்டு
 எழிலே அவற்றில் மிகஉண்டு
 இமயத் தடியில் இருக்கின்ற
 ரிஷிகேஷ் அதிலே இன்றைக்கு
 அமரும் சிகரம் இரண்டுண்டு
 அவரால் புண்ணியம் நமக்குண்டே
 திமிர்ந்த ஞானச் சிகரமொன்று
 திகழும் பண்பின் சிகரமுடன்.

திருமகள் கலைமகள் ஒன்றாகச்

சேர்வதே இல்லை என்பாரே

சரஸ்வதி புதல்வன் தயானந்தா

இலக்குமி மைந்தர் எம்சாமி

இருவரும் கூடி உள்ளாரே

இப்பார் நன்மை எய்திடவே

வருநாள் நன்னாள் தமிழாலே

பிரம்ம ஞானத் திருநாளே!

அறிவுச் செறிவால் தெளிந்தநல்ல

வாக்குத் திறத்தால் ஞானத்தைப்

பெருகும் தாயின் பாலாகப்

பிரம்ம வித்தை விரிவாக்கும்

அரியர் சாமி விரிவாக்கும்

இருளைத் துரத்தும் கதிராகி

அறிவுக் கங்கை நீராகி

அளிக்கும் ஞானச் சிகரந்தான்.

பற்றை விட்டு அன்புகொடிக்

கொடுத்தால் தழைப்பது நற்பண்பு

கொடிக் கொடுத்த குலத்தின்நற்

குருவாம் எங்கள் நாச்சியப்பர்

கடிக் காப்பார் கலையெல்லாம்

கல்வி வளர்ப்பார் உலகெல்லாம்

எட்டாப் பண்பின் சிகரந்தான்

எங்கள் சாமி வாழியவே!

இருநூ றாண்டாய் யாவருக்கும்

எளிதாய்த் தமிழில் வேதாந்தம்

பிரிவினை பேதம் இன்றித்தான்

பாடம் பதித்த கிளைமடத்தை

கூடித் திறக்கின்றார் இன்றைக்கே

இனிமை இனிமை இனிமேலே

பரவும் பண்பு ஆலாக

பெருகும் ஞானம் ஆறாக!

கோவிலூர் ஆதீனம் குருமகா சந்நிதானம் சீர் வளர் சீர் நாச்சியப்ப ஞான தேசிக சுவாமிகள் மகா ஞானி. பல்நோக்கும் திறங்களும் கொண்டவர்கள். பசிதீர்க்கும் பணி, கல்விப்பணி, மொழிப்பணி, இறைப்பணி என்று எல்லாத் துறைகளிலும் அறங்கள் செய்து வருகிறவர்கள்.

அவர்கள் நம் இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர்பால் பேரன்பு கொண்டவர்கள். இருவர் மனமும் ஒத்த நிலை உடையன. நம் இந்திய மக்கள் தலைவர் 24.09.2006 அன்று நம் கோவிலூர்த் திருமடத்திற்கு வருகை தருவது நாம் பெற்ற பெரும்பேறு. அவர்களை வரவேற்கும் பொருட்டு இந்தச் சிறு நூலை குருமகா சந்நிதானம் அருள் ஆசியுடன் வெளியிடுகிறோம்.

இந்நூலைக் குருமகா சந்நிதானம் திருமலரடிக்குக் காணிக்கை ஆக்குகின்றோம்.

மக்கள் தலைவர் வருகைப் பாமாலை

1. கண்ணாற் கண்டது கைசெய்யும்
கருத்திற் கொண்டது உருவாகும்
எண்ணம் நிறைந்தது இறைப்பணியே
எங்கள் சாமி குணமிதுவே.
2. எண்ணுவ தெல்லாம் நலந்தானே
எண்ணிய எல்லாம் செயலாகும்
புண்ணியர் இங்கே வரவேண்டி
மனத்தின் நினைப்பு நடந்தாச்சே.
3. சென்ற ஆண்டின் அழைப்பதனைச்
சிந்தை கொண்டு எங்கள்பால்
இன்றே வந்தீர் உம்பெருமை
உரைக்கும் வார்த்தை எமக்கில்லை.

4. குன்றே அணைமீர் கோவில் சார்
கலைகள் காண வருவீரே
நன்றே வளரும் திருமடமும்
நன்றி சொன்னோம் உம்மடிக்கே!
5. இறைசார் கலைகள் அழியாமல்
இங்கே சாமி வளர்க்கின்றார்
நிறைமொழி மாந்தர் திருமுறைகள்
நித்தம் ஒலிக்கும் மந்திரங்கள்
6. இறைஉருச் செதுக்கும் உளியோதை
தனிலுடன் நாதம் தவழ்ஓசை
அருள்மிகு கோவில் ஊர்தனிலே
பெருகி வளர வைப்பீரே!
7. மழலைச் செல்வம் மனம்வளரும்
மாண்டி சோரிக் கல்விமுறை
வளர்க்கும் எங்கள் சாமியுடன்
வளர்க்க வருவீர் வருவீரே!
8. இயல்பாய் வளரும் திறமைகளை
அணைத்து வளர்க்கும் அன்புவழி
செயல்முறை சிந்தனை தன்முயற்சி
தழைக்க வளர்க்கும் கல்விமுறை
9. உள்ளே உள்ள திறன் எல்லாம்
வெளியே கொண்டும் பயன்கல்வி
உள்ளே திணித்து வழிமறிக்கும்
உதவாக் கல்வி இதுவல்ல!
10. நகைப்பும் சிரிப்பும் விளையாட்டாய்
நல்ல பயிரைத் தருங்கல்வி
திகைக்க வைத்துச் சுமைசேர்க்கும்
சில்லறைக் கல்வி இதுவன்று.

11. திசைதிசை கிராமம் வரையிதனைச்
சேர்க்க எண்ணும் சாமியுடன்
இசைந்த விருப்பம் கொண்டவரே
இணையில் தலைவா வருவீரே!
12. இனம்இனத் தைச்சே கும்என்பர்
இருவரும் நல்ல அருளாளர்
எனவே சேர்ந்தார் நலம்பெறவே
எல்லார் வாழ்வும் ஒளிபெறவே.
13. அழைத்தவர் வந்தவர் இருவருமே
இமயம் அனைய பெருமக்கள்
இளைஞர் வாழ்வின் முன்னேற்றம்
இவர்கள் கண்ணின் மணியாகும்.
14. இருவர் வயதும் அதிகந்தான்
இறக்கை கட்டிப் பறக்கின்றார்
இருவர் கனவும் மிகப்பெரிது
எல்லாம் கைகூடும் மிகவிரைவில்.
15. சிறுவர் தமக்காய்த் தினம் உழைக்கும்
சீரியர் இவர்தான் வணங்குதுமே!
திருவுடைப் பெரியார் இவரன்றோ
தெளிவு இவரைக் காணுதலே!
16. திருவொடு அறிவும் இவருடையார்
தெவிட்டா அன்பும் உளம் உடையார்
மருவில் குழந்தை மனமுடையார்
மயக்கும் மென்னகை முகம் உடையார்.
17. குருவை மதிக்கும் குணம் உடையார்
கனிவாய் அணைக்கும் கரம் உடையார்
சிறுமை எதிர்க்கும் திறம் உடையார்
சிகரம் நிற்கும் புகழுடையார்!

18. உளத்தால் உடலால் செயலாலே
உண்மைத் துறவி இருவருமே
வளத்தால் அகந்தை சிறிதில்லார்
வளரும் பயிர்க்கு மழைஆனார்.
19. நலந்தான் யார்க்கும் நாடிடுவார்
நல்லவர் எண்ணம் நடந்தேறும்
குலந்தான் உயர்ந்திடக் கைகொடுப்பார்
குன்றின் விளக்காய் இருப்பாரே!
20. தனக்கென ஆசைக் குணம் இல்லார்
தருமம் தழைக்க உழைக்கின்றார்
பிணக்குடன் பேதம் மனதில்லார்
பிள்ளைகள் உயர்ந்திடத் தலைநின்றார்.
21. இளமையில் வறுமை பொல்லாது
இச்சொல் இவரிடம் செல்லாது
வளமை புகழும் பெற்றார்கள்
வருத்தம் பாரா உழைப்பாலே.
22. மழலை கேட்டால் மகிழ்வாமே
மலரும் முகங்கள் இயல்பாக
குழந்தைச் செல்வம் இவர்க்கில்லை
குணத்தாற் கொண்டார் குவலயமே!
23. இருவர் வாழ்விற் குழந்தையில்லை
இவர்கள் காதலே குழந்தைதான்
இருவரும் மனத்தால் இளைஞர்களே
இருவர் மனிதிலும் இளைஞர்களே!
24. மனித இலக்கணம் இவர்தாமே
மாந்தருள் தேவர் கண்டோமே
புனிதர் இவர்கள் இருவருமே
புக்கும் மனங்கள் பார்த்தாலே!

25. மனவளம் தருமே எவ்வளமும்
மண்வளம் நறுந்தமிழ்ப் பண்பன்றோ!
குணநலம் மிக்கவர் இவரைக்கை
சுப்பி வணங்கிட வருவீரே!
26. துறவு என்பது விரிஉறவு
துறந்தார் இவர்கள் துயரத்தை
மறந்தார் இல்லை மனிதத்தை
முறித்தார் பிறஉயிர்த் துன்பத்தை
27. ஆழ்ந்து அகன்ற சிந்தனையால்
ஆலும் அரசும் ஆனவர்கள்
ஆழ்ந்து கடவின் முத்தெடுத்தே
அகிலம் வளரத் தந்தவர்கள்.
28. அன்பே வாழ்வாய்க் கொண்டவர்கள்
உளத்தாற் கரவா உத்தமர்கள்
பண்பின் சிகரம் இருவருமே
பார்வை படலால் புண்ணியமே!
29. ஆழக் கிணறு நீர் ஆனீர்
ஆனும் பெண்ணும் நீர்படுக
வாழும் உயிர்கள் அனைத்திற்கும்
வாரி வழங்கும் இறைபோலே!

இந்த இரண்டு வரிகள் - மாட்சிமை தங்கிய இந்திய மக்கள் தலைவர் அப்துல் கலாம் அவர்களின் ஆங்கிலக் கவிதையின் கருத்தைக் கொண்டு எழுதியது -

"I am a well in this great land
looking at its millions of boys & girls
to draw from me.
The inexhaustible divinity
And Spread His grace everywhere
As does the water drawn from a well"

- Wings of Fire -

ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே உலகவாம்

பேரறி வாளன் திரு.

- குறள் - ஒப்புரவறிதல்

30. கடற்கரை மணலிற் காற்றூதக்
கீதம் பாடும் சங்கெனவே
உடைமை கருதா உத்தமர்கள்
உளத்தால் வாழ்வார் கோன்போலே.

இதுவும் மேதகு இந்திய நாட்டின் தலைவர் அவர்களின் கவிதைக் கருத்தை உள்வாங்கி எழுதப்பெற்றது -

**On the coast of Coromandel
Where the earthy shells blow,
In the middle of the sands
Lived some really rich souls.
O ne cotton lungi and half a candle.
One old jug with out a handle
These were all the worldly possessions
Of these kings in the middle of the sands
- H.E. The President**

அல்லல் அருள்ஆள்வார்க்கு இல்லை; வளிவழங்கும்
மல்லல்மா ஞாலம் கரி.

குறள் - அருள் உடைமை அதிகாரம்

31. நல்ல கவிஞர் நம் தலைவர்
நாடே போற்றும் விண்ணறிஞர்
உள்ளத் தூய்மை மிகுதுறவி
ஒழுக்க வாழ்வின் வழிகாட்டி
32. பிள்ளைக் குணத்தாற் பெருஞானி
பேதம் இல்லா மெய்ஞானி
எல்லார்க் குதவும் அருந்தொண்டர்
இவரைப் பெற்றது நம்தவமே!

33. இருவகை ஞானம் இவர் உடையார்
எண்ணில் விண்கலம் இவர் படைத்தும்
இறைவன் செயலே என்றுணரும்
மெய்விஞ் ஞானி இவரன்றோ!
34. ஒரு விதப் பேதம் இவர்கொள்ளார்
ஒன்றே எல்லாம் என்றறிவார்
பெரும் சிறுமை பாராட்டா
மனித நேய மாமணியே!
35. உள்ளத் தெளிவு, உழைப்புறுதி
உண்மை ஒழுங்கு உயிரன்பு
கொள்கைப் பிடிப்புக் கொண்டதனால்
குன்றில் விளக்காய் ஒளிர்வாரே!
36. குறளும் கீதையும் ஒன்றாகிக்
குணத்தை வளர்த்தன நன்றாக
இறையும் அறிவும் கூட்டாகி
உயர வைத்தன உனைத்தானே!
37. கூர்செய் சாணைக் கல்லாகக்
குர்ரான் குறளும் கீதையுமே
நீர் கைக் கொண்டீர் நீள்நிலத்தே
நித்தம் வாழ்வீர் புகழ்உடனே!
38. வள்ளுவர் சொல்லை உள்வாங்கி
வாழும் வாழ்க்கை என்பதனால்
எள்ளிய மாந்தர் முன்நிமிர்ந்து
எண்ணில் வெற்றி குவித்தீரே!
39. இசையும் தமிழும் இணைந்தாடி
இன்பம் சேர்க்கும் உம்வாழ்வில்
நசையும் கசப்பும் இல்லாதாய்
நன்னீர் மழையாய்க் காப்பீரே!

40. தெள்ளிய நீரின் ஓட்டமென
தேக்கம் இன்றி வாழ்வதனால்
உள்ளீர் எல்லார் உள்ளத்தும்
உத்தமர் வாழ்வீர் பல்லாண்டே!
41. தோல்வி கண்டு துவளாதார்
தோல்வியைத் தோல்வி பெறவைத்தார்
வாழ்வில் முயற்சி தாழாதார்
வானை வெற்றி கொண்டாரே!
42. இளைஞர் வாழ்வின் ஏற்றந்தான்
இந்திய நாட்டை வலிதாக்கும்
வளரும் அறிவே சொத்தென்றார்
வளர்க்கும் முனைப்பில் தலைநின்றார்.
43. தன்னைக் காக்கும் திறனில்லார்
தளைகள் இல்லா வாழ்வில்லார்
திண்ணென வீரம் பெற்றாலே
தலைகள் வணங்கும் தன்னாலே!
44. மண்ணில் சுதந்திரம் காத்திடவே
விண்வெளிச் சக்தி பெறவேண்டும்
என்றொரு மந்திரம் சொன்னாரே
ஏற்றம் வரவே கண்டோமே!
45. வலிய நாடாம் அமெரிக்கா
வருந்தி வேண்டும் நம்உறவை
நிலையில் நம்மை வைத்தாரே
நெடிய நோக்குக் கொண்டவரே!
46. தாமும் நாட்டைத் தாங்கிடவே
தலைமை ஏற்ற தனித்தலைவா
வாமும் முறைவாழ் தெய்வதமே!
வாழ்க! வாழ்க! பல்லாண்டே!

47. நூறு கோடி மாந்தருள்
நுரைபோல் பொங்கி வழிவார்க்கு
யாகும் உண்மைத் துணையில்லை
அல்லல் போம்வழி காட்டவே.
48. நூறும் மேலும் வாழ்ந்தார்கள்
நுந்தை அதுபோல் நீங்களுமே
நூறும் நூறும் வாழ்வீரே!
நல்லவை எல்லாம் ஓங்கிடுமே!
49. தேடி வகுகுது தென்முத்து
திளைக்கக் கொட்டுது தேன்அருவி
கூடி வந்திடுங் கனிப்போடு
கூப்பி நிற்போம் வகுவீரே!
50. அன்பின் அரசே வகுவீரே!
அப்துல் கலாமே வகுவீரே!
பண்பின் நிறைவே வகுவீரே!
பார்புகழ் வேந்தே வகுவீரே!

